

IALINA CHROSTOWSKA

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

HALINA CHROSTOWSKA
GRAFIKA

LISTOPAD 1972

WARSZAWA, „ZACHĘTA”, PL. MAŁACHOWSKIEGO 3

Na okładce: Figura Niebieska IV (fragment)

ARTIST BOARD MEMBERS

1954-1955

1955-1956

1956-1957

1957-1958

1958-1959

Halina Chrostowska nie bierze udziału w sporach, toczących się dziś w grafice światowej. Nie należy do tych artystów, którzy prace swoje czynią bezpośrednim, intymnym wyznaniem, ani też do tych, co – przeciwnie – mówią w sztuce językiem ostentacyjnie bezosobowym. Materia jej grafik jest bogata, gęsta; ona to wydaje się tutaj zasadniczym środkiem wyrazu. Anegdota ustępuje na plan dalszy, choć motyw przedstawiający nigdy nie ginie. Sprawy materii traktowane są jednak w grafice Haliny Chrostowskiej w sposób niezmiernie osobisty, zmysłowy. Artystka improwizuje, pozwala formie rozrastać się, mnoży i komplikuje kapryśne linie, bawi się działaniem przypadku. Nie dąży do precyzji w mechanicznym sensie słowa, nie pozoruje logiki podziałów płaszczyzny. Pracuje długo nad płytą metalu, potem nad każdą z odbitek i czyni to z radością dobrego rzemieślnika, takiego jednak, który przedkłada ryzyko i przygodę wykonania nad satysfakcję płynącą z pewnością, iż ostateczny efekt zostanie osiągnięty w kształcie obliczonym ściśle.

We wcześniejszym okresie twórczości Halina Chrostowska zestawiała miękkie plamy szarości i czerni, przy czym czerń, osiągnięta zazwyczaj techniką suchej igły, miała głębię aksamitu, szarość – wszystkie odcienie i wszystkie nastroje półmroku. Były to ukazane w zarysach figury, hieratyczne jak aktorzy w greckim teatrze, były dzbany, owoce, lub fantastyczne pejzaże astralne. Potem nastąpił okres grafik czarnych, czarnych rysunków na czarnym tle; plamy różniły się tym, że były połyskliwe lub matowe; materialne, odbijające światło – lub światło chłonące. Grafiki te, z motywem głowy, twarzy przypominają mi rysunki na starosłowiańskich naczyniach z siwej gliny; w ogóle – mają wiele z ceramiki, w której przecież tak często łączy się powierzchnie niepolewane i polewane. Polewane – wydają się wtedy wilgotne.

Wreszcie przed kilkoma laty, do grafiki Haliny Chrostowskiej wtargnął kolor. Wszystko wskazuje, że artystce stało się go najwzyczajniej brak w jej materialnym, zmysłowym odczuwaniu sztuki. Wiele ewolucji w sztuce Chrostowskiej wywodzi się z przesytu lub niedosytu bardziej niż z postanowienia, z kalkulacji intelektualnej.

Jest to kolor głęboki, nasycony światłem. Nie czuć go farbą drukarską, choć też nie odnajdziemy w nim malarskich efektów. Szerokie plamy o pokrętnych konturach mają w sobie raczej coś z emalii, coś z witraży. Artystka chętnie odgradza płaszczyzny barw żywszych partiami cienia, unika iluzji przestrzennych, myśli kategoriami ekspresji i symbolu. Linie posiadają tu giętkość i organiczność „wszechogarniającej” (jak pisał Walter Crane) linii secesyjnej. Wywodzą się z natury – i ze stylu.

W grafikach tych panuje swoista atmosfera stylu, starej kultury, tej właśnie, która najwspanialej i najpełniej ujawnia się w gobelinach, złotnictwie, witrażu, grafice. Wszelkie wyrażenie adresowane odniesienia mogą tu być mylące, jak też przelotne. Raz wydawało mi się, że widzę elementy japońskiego drzeworytu, kiedy indziej romańskich emalii, spostrzegłem jednak, że konkretyzacja fałszuje właściwy obraz rzeczy: kultura ta jest jednolita w swej różnorodności, w swym klimacie dojrzałości formalnej, w umiejętności panowania nad materią. Ta ostatnia – przy całym bogactwie – nigdy nie objawia się w stanie surowym: zostaje uszlachetniona patyną i blaskiem.

Twarze, głowy, popiersia, które występują zawsze w grafikach Haliny Chrostowskiej są, a zarazem nie są anonimowe. Nie rozpoznajemy w nich konkretnych ludzi, ale też nie identyfikujemy ich z postacią „każdego”, jedermanna. Patrzymy na wizerunki stworzone melodyjną muzyką form, pełną rozwagi i taktu, jak wszystkie twory wyrafinowanej kultury – odrobinę nostalgiczną.

Halina Chrostowska ne prend pas part aux controverses qui se poursuivent aujourd'hui dans l'art graphique mondial. Elle ne fait pas partie de ces artistes qui font de leurs travaux une confession intime, directe, pas plus qu'elle ne fait partie de ceux qui, pour parler de l'art, ont recours d'une manière ostentatoire, à un langage impersonnel. La matière dont elle construit ses gravures est riche et consistante, et semble prendre la valeur du principal moyen d'expression. L'anecdote se trouve chez elle reléguée à l'arrière plan bien que le motif figuratif y soit toujours présent. Néanmoins, les problèmes relatifs à la matière sont traités par Halina Chrostowska d'une façon extrêmement personnelle, d'une façon palpable. L'artiste improvise, permet à la forme de se développer, multiplie et complique les lignes capricieuses, s'amuse de l'action du hasard. Elle ne tend pas à la précision au sens mécanique de ce terme ni ne fait pas semblant d'obéir à la logique des divisions de la surface. Elle consacre beaucoup de temps à la plaque de métal et, ensuite à chaque copie prise en particulier, ce qu'elle fait avec la joie d'un bon artisan qui préfère le risque et l'aventure aux satisfactions qui découlent de la certitude que l'effet final sera atteint sous une forme prévue d'avance et avec beaucoup de précision. Au cours de la première période de son activité artistique, Halina Chrostowska combinait les unes avec les autres les tâches de gris et de noir; le noir réalisé d'habitude au moyen de la technique de la pointe sèche, avait une profondeur de velours, et le gris-toutes les nuances et toutes les valeurs sensibles procurées par le clair-obscur. Elle a commencé par nous montrer des silhouettes esquissées à grands traits et d'apparence hiératique rappelant les acteurs du théâtre grec, ainsi que des cruches, des fruits ou de fantastiques paysages sidéraux. Ensuite ce fut la période des gravures noires, celle des dessins noirs sur fond noir; les taches y différaient les unes des autres par le fait qu'elles étaient soit luisantes soit ternes; taches matérielles réfléchissant ou absorbant la lumière. Avec leur motifs céphaliques et leurs faciès, ces gravures me rappelaient les dessins qu'on peut voir sur l'ancienne poterie slave en terre glaise; de toute façon, elles tiennent beaucoup de la céramique dans laquelle on fait fusionner si souvent les surfaces mates avec les surfaces vernies. Ces dernières semblent alors humides. Il y a quelques années, la couleur a fait irruption dans la gravure de Halina Chrostowska. Tout indique que l'artiste en a ressenti le manque dans sa perception matérielle et sensible de l'art. Les mutations qui affectent l'art de Halina Chrostowska procèdent, pour la plupart, d'un état de satiété ou de non saturation plutôt que d'une résolution ou d'un calcul d'ordre intellectif. Quant à sa couleur, celle-ci est profonde et saturée de lumière. Elle ne sent pas l'encre d'imprimerie, bien que nous n'y trouvions guère des effets picturaux. Ses larges taches au contours retors tiennent plutôt de l'émail ou du vitrage. C'est de bonne grâce qu'elle sépare les surfaces de couleur vives par des zones obscures, elle évite de faire des illusions spatiales, elle pense avec des catégories propres à l'expression et au symbole. Ses lignes possèdent l'élasticité et la consistance de la ligne du „style nouveau”, une ligne susceptible de „tout englober” selon l'expression de Walter Crane. Elles procèdent de la nature – et du style. Dans les gravures de Halina Chrostowska, il règne un climat très spécifique faisant penser au style de cette vieille culture qui se manifestait le plus pleinement et le plus somptueusement dans la tapisserie, l'orfèvrerie, les vitrages et l'art graphique. Dans cet ordre d'idées, toute référence comportant une adresse bien précise peut induire en erreur ou n'avoir qu'un caractère passager.

Dans les gravures de Halina Chrostowska, il me semble voir tantôt des éléments de xylographie japonaise, tantôt des traits distinctifs de l'émail roman. J'ai remarqué cependant que la concrétisation falsifie la véritable image de la chose: cette culture est homogène dans sa diversité, dans son climat de maturité formelle, dans son habileté à maîtriser la matière, cette matière qui, si riche qu'elle soit, n'y apparaît jamais à l'état brut: elle est ennoblie par de la patine et de la lumière. Les effigies, les têtes et les bustes qu'on observe toujours dans les gravures de Halina Chrostowska sont tout à la fois anonymes et non anonymes: nous n'y reconnaissons point la silhouette des personnes concrètes, sans pouvoir les identifier toutefois avec la silhouette de „chacun” selon la formule de Jedermann. Nous sommes là en présence des portraits créés avec de la musique mélodieuse des formes, une musique pleine de précaution et de mesure comme cela s'observe dans les produits d'une culture raffinée, et quelque peu nostalgique.

Traduction: Antoni Platkow

Andrzej Osęka

HALINA CHROSTOWSKA

Warszawa, Gamerskiego 7 m 16a.

Ur. w 1929 r. w Warszawie.

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1945–1950 na Wydziale Grafiki w pracowni prof. T. Kulisiewicza oraz na Wydziale Malarstwa w pracowni prof. J. Cybisa, dyplom 1950.

Docent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Twórczość w zakresie grafiki artystycznej.

UDZIAŁ W WYSTAWACH, KONKURSACH, NAGRODY, M.IN.:

- 1952** Międzynarodowa wystawa sztuki kobiet, Amsterdam
III Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa – II nagroda
Konkurs olimpijski, Warszawa – wyróżnienie
- 1953** Wystawa współczesnej sztuki polskiej, Pekin, Szanghaj
Festiwal sztuk plastycznych, Sopot
X lat LWP w plastyce, Warszawa – wyróżnienie
- 1954** Międzynarodowe biennale grafiki, Suzzara
Wystawa grafiki polskiej, Amsterdam, Bruksela, Oslo
IV Ogólnopolska wystawa plastyki, Warszawa – I nagroda
- 1955** Wystawa grafiki polskiej, Kopenhaga
Wystawa grafiki polskiej, Kanada, USA
Wystawa sztuki polskiej, Indie
Konkurs festiwalowy, Warszawa – I nagroda
Nagroda państwowa III stopnia
- 1956** Międzynarodowa wystawa sztuki młodych, Warszawa – II nagroda i srebrny medal
Międzynarodowa wystawa „Bianco e nero”, Lugano

Międzynarodowa wystawa sztuki „roter reiter”, Treunstein
Międzynarodowa wystawa sztuki, Kair
Wystawa sztuki polskiej, Berlin, Lipsk
I Ogólnopolska wystawa grafiki artystycznej i rysunku, Warszawa – nagroda
Ogólnopolski konkurs na ilustracje do dzieł Mickiewicza i wystawa pokonkursowa, Warszawa – II nagroda

1957 Wystawa indywidualna, Warszawa „Zachęta”
III Międzynarodowa wystawa sztuki współczesnej, New Delhi
Międzynarodowa wystawa grafiki i rzeźby, Carrara
Wystawa grafiki polskiej, Sao Paulo
Wystawa grafiki polskiej, Wilno
Wystawa grafiki polskiej, Wiedeń

1958 Wystawa indywidualna, Berlin (NRD) Ośrodek Kultury Polskiej
Wystawa indywidualna, Wiedeń Galerie in der Biberstrasse
Wystawa grafiki polskiej, Szwajcaria, NRF, Islandia
I Ogólnopolska wystawa sztuki marynistycznej, Warszawa – nagroda równorzędna
XIII Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom – nagroda

1958/59 Międzynarodowa wystawa sztuki krajów socjalistycznych, Moskwa
Wystawa prac 10 grafików polskich, Sao Paulo, Kurytyba, Rio de Janeiro, Salvadore
Wystawa współczesnej sztuki polskiej, Kair, Aleksandria, Damaszek

1959 Wystawa indywidualna, Opole BWA; Kraków TPSP; Racibórz Muzeum; Olsztyn BWA
Wystawa indywidualna, Sopot
Wystawa indywidualna, Praga, Bratysława, Budapeszt Ośrodki Kultury Polskiej
Międzynarodowa wystawa grafiki i rzeźby, Carrara
Międzynarodowa wystawa „Bałtyk w grafice”, Sopot – I nagroda
Międzynarodowy konkurs graficzny, Lipsk – medal brązowy
Międzynarodowa wystawa sztuki współczesnej, Salzburg
I Międzynarodowe biennale młodych, Paryż
III Międzynarodowe biennale grafiki, Lublana
Wystawa grafiki polskiej, Wiedeń
Wystawa grafiki polskiej, Berno
Wystawa grafiki polskiej, Indie
Wystawa grafiki polskiej, Johannesburg
Wystawa grafiki polskiej, Liège
Wystawa grafiki polskiej, Argentyna
II Ogólnopolska wystawa grafiki artystycznej i rysunku, Warszawa – nagroda równorzędna
II Salon marcowy, Zakopane
III Wystawa sztuki nowoczesnej, Warszawa

1960 Międzynarodowe biennale grafiki, Tokio – nagroda Muzeum Ohara
Wystawa polskiej grafiki współczesnej, Londyn
Wystawa grafiki polskiej, Tokio
Wystawa grafiki polskiej, Pekin, Ulan Bator, Phenian
I Ogólnopolskie biennale grafiki, Kraków – nagroda równorzędna
XVI Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom – nagroda
Wystawa „Grafika polska 1900–1960”, Warszawa

1961 VI Międzynarodowe biennale sztuki, Sao Paulo
Wystawa grafiki artystycznej i rysunku w XV-lecie PRL, Warszawa – nagroda I stopnia ministra kultury i sztuki
Ogólnopolski konkurs na grafikę marynistyczną i wystawa, Sopot – I nagroda

1962 Wystawa indywidualna, Wrocław TPSP; Radom Dom Esterki
Wystawa indywidualna, Warszawa Kordegarda
Międzynarodowa wystawa sztuki, Monachium, Rheinhausen
XXX Międzynarodowa doroczna wystawa Japońskiego Stowarzyszenia Grafików, Tokio
Światowa wystawa grafiki, Londyn
Wystawa grafiki polskiej, Belgrad
II Biennale grafiki, Kraków – II nagroda
Ogólnopolski konkurs na grafikę marynistyczną i wystawa, Malbork – I nagroda
Wystawa „Polski ruch rewolucyjny w sztuce”, Hanoi, Pekin, Berlin, Bukareszt, Sofia, Praga, Bratysława

1963 Wystawa indywidualna, Paryż Galerie Lambert
Wystawa grafiki polskiej, Kuba
Wystawa grafiki polskiej, Bruksela
Wystawa grafiki polskiej, Paryż
Wystawa 12 artystów polskich, Meksyk
Wystawa grafiki polskiej, Londyn
IV Ogólnopolska wystawa marynistyczna, Warszawa

1963/64 Wystawa grafiki polskiej, Hasselt, Charleroi, Antwerpia, Gandawa, Bruksela

1963/66 Wystawa sztuki polskiej, kraje Ameryki Łacińskiej

1964 Wystawa indywidualna, Płock, Pułtusk Powiatowe Domy Kultury
Wystawa indywidualna, Szczecin BWA
Wystawa indywidualna, Toruń KMPiK

Wystawa indywidualna, Helsinki Galerie Pinx
Wystawa grafiki polskiej, Ostrawa, Praga
Wystawa grafiki polskiej, Tel Awiw
Wystawa polskiej grafiki współczesnej, Frankfurt n/Menem
Wystawa grafiki polskiej, Mińsk
Wystawa grafiki polskiej, USA
Wystawa grafiki polskiej, Bochum
III Biennale grafiki, Kraków
Wystawa polskiej grafiki marynistycznej, Warszawa – nagroda równorzędna

1964/65 Wystawa grafiki polskiej, Malmoe, Goeteborg, Sundsvall, Varlborg, Lulea
Wystawa polskiej sztuki współczesnej „Profile IV”, Bochum, Kassel

1965 I Międzynarodowa wystawa grafiki, Biella
I Międzynarodowa wystawa malarstwa nieabstrakcyjnego, Tokio
Wystawa prac współczesnych polskich malarzy, grafików i rzeźbiarzy, Saint Laurent du Pont
Wystawa sztuki polskiej, Kolonia, Lubeka
Wystawa grafiki polskiej, Essen
Wystawa grafiki i rzeźby XX lat PRL w twórczości plastycznej, Warszawa – nagroda ministra kultury i sztuki (równorzędna)
Wystawa „Porównania”, Sopot
III Ogólnopolska wystawa malarstwa i grafiki, Bielsko-Biała – złoty medal
Wystawa plastyki „Złotego Grona”, Zielona Góra
nagrada II stopnia ministra kultury i sztuki za całokształt pracy artystycznej ze szczególnym uwzględnieniem cyklu o tematyce morskiej oraz wkład w rozwój technik graficznych

1966 Wystawa indywidualna, Poznań BWA; Łódź BWA
Wystawa indywidualna, Kopenhaga Galerie AP
Wystawa indywidualna, Sztokholm Galeria Wystawowa
I Międzynarodowe biennale grafiki, Kraków – nagroda Muzeum Narodowego w Krakowie
Wystawa darów dla Muzeum w Skopje, Skopje
Wystawa polskiej sztuki współczesnej, Lubeka, Overbeck
Wystawa polskiej grafiki i plakatu, Waszyngton, Wilmington
Współczesna grafika polska, Reggio Emilia
Wystawa polskiej grafiki współczesnej, Sztokholm
Wystawa grafiki polskiej, USA
Wystawa grafiki polskiej, Japonia
Wystawa „Tekst i obraz”, Warszawa
Wystawa grafik i plakatów nagrodzonych na wystawach międzynarodowych, Warszawa
I Festiwal sztuk pięknych, Warszawa
Wystawa malarstwa, rzeźby, grafiki laureatów nagród państwowych i ministra kultury i sztuki, Warszawa

1966/67 Wystawa współczesnej sztuki polskiej, Meksyk, Hawana

1967 I Międzynarodowa wystawa grafiki, Vancouver
Wystawa grafiki polskiej, Neuchâtel
Wystawa grafiki polskiej, Tokio
Wystawa grafiki polskiej, Hamburg
Wystawa grafiki polskiej, Szwecja
Wystawa „Porównania II”, Sopot

1967/68 Wystawa indywidualna, Turku Turun Taidemuseo /Abo Konstmuseum
Wystawa polskiej grafiki i plakatu, New Delhi, Ankara
Wystawa sztuki polskiej, La Chaux-de-Fonds
Wystawa grafiki polskiej, Madison i inne miasta USA

1968 II Międzynarodowe biennale grafiki, Kraków
Międzynarodowa wystawa sztuki, Meksyk
Holland Festival, Haga
Wystawa grafiki polskiej, Oslo
Wystawa „Społeczno-rewolucyjna tematyka w polskiej sztuce”, Moskwa, Ulan Bator
Wystawa współczesnej grafiki polskiej, Genewa, Lozanna
Wystawa grafiki polskiej, Kuba
II Salon lutowy, Zakopane
II Triennale rysunku, Wrocław – nagroda I stopnia
Wystawa „25 lat LWP w twórczości plastycznej”, Warszawa, nagroda ministra kultury i sztuki (równorzędna), Budapeszt
II Festiwal sztuk pięknych, Warszawa – wyróżnienie

1969 Międzynarodowa wystawa plastyki, Budapeszt
Wystawa grafiki polskiej, Ejsberg, Herning, Nakskov, Aabenraa
Ogólnopolski konkurs na grafikę marynistyczną i wystawa pokonkursowa, Gdańsk – wyróżnienie, Montreal, Sztokholm, Szczecin, Malmoe
Wystawa polskiej sztuki współczesnej, Praga, Ostrawa, Ołomuniec
Wystawa grafiki polskiej, Kioto, Tokio, Hiroszima
Wystawa współczesnego malarstwa polskiego i grafiki, Berlin Zach.
Wystawa prac 10 współczesnych grafików polskich, Sztokholm, Norrköping
Wystawa sztuki polskiej, Budapeszt
Wystawa grafiki polskiej, Glasgow
Wystawa grafiki polskiej, Uppsala
Wystawa pokonkursowa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, Warszawa – I nagroda
Ogólnopolska wystawa o tematyce marynistycznej, Warszawa
IV Ogólnopolska wystawa grafiki, Warszawa – II nagroda i srebrny medal

1969/70 Wystawa polskiego malarstwa i grafiki, Berlin Zach.

1970 III Międzynarodowe biennale grafiki, Kraków
II Międzynarodowe biennale grafiki, Florencja – złoty medal
Wystawa „1000 lat sztuki w Polsce”, Londyn
Wystawa grafiki artystycznej i plakatu, Tallin, Wilno, Ryga
Wystawa polskiego malarstwa współczesnego i grafiki, Berlin Zach.
Wystawa grafiki polskiej, Vendôme, Meudon
Wystawa grafiki polskiej, Paryż
Wystawa sztuki polskiej, Hamburg
III Festiwal sztuk pięknych, Warszawa – wyróżnienie
Wystawa „W stronę romantyzmu”, Warszawa
nagroda ministra kultury i sztuki II stopnia za osiągnięcia w pracy artystycznej i dydaktyczno-wychowawczej

1970/71 Wystawa współczesnej grafiki marynistycznej, Praga, Bratysława

1971 Wystawa indywidualna, Wrocław BWA
Wystawa indywidualna, Szczecin salon WAG
IX Międzynarodowa wystawa grafiki, Lublana
Wystawa grafiki polskiej, Ankara
Wystawa grafiki polskiej, Dania
Wystawa grafiki polskiej, Kolombo
Wystawa grafiki polskiej, Bourges, Paryż
Wystawa grafiki polskiej, Tokio
Wystawa grafiki polskiej, Hamburg, Kolonia
Wystawa grafiki polskiej, Australia
III Triennale rysunku, Wrocław
V Ogólnopolska wystawa grafiki, Poznań – nagroda równorzędna
Wystawa „Porównania”, Sopot
Ogólnopolska wystawa pokonkursowa „Portret człowieka”, Warszawa
Wystawa „Grafika polska w XXV-lecie PRL”, Warszawa

1972 I Międzynarodowe norweskie biennale grafiki, Fredrikstad – III nagroda
IX Międzynarodowe biennale sztuki, Menton
IV Międzynarodowe biennale grafiki, Kraków
XI Międzynarodowy konkurs i wystawa im. Juana Miró, Barcelona
Wystawy klubu laureatów Międzynarodowego biennale grafiki w Krakowie, Budapeszt i in.
Wystawa sztuki polskiej, Bukareszt, Budapeszt, Praga
Wystawa malarstwa i grafiki polskiej, Montreal

Prace w zbiorach w kraju, m.in. Muzeów Narodowych w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Szczecinie i Wrocławiu, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, muzeów w Toruniu, Słupsku, Olsztynie, Chorzowie, Gdańsku, Bydgoszczy, Częstochowie, Płocku, Zakładu im. Ossolińskich we Wrocławiu, Gabinetów Rycin UW, UJ oraz zbiorach PAN w Gdańsku; za granicą: Bibliothèque Nationale w Paryżu, Musée d'Art et d'Histoire w Genewie, Museum of Modern Art w Nowym Jorku, Library of Congress w Waszyngtonie, Public Library w Nowym Jorku, Muzeum Ohara w Tokio, Museum of Modern Art w Tokio, Museo de Arte Contemporanea w Sao Paulo, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Skopje, Städtische Kunstgalerie w Bochum, Folkwang Museum w Essen, Muzeum Narodowego w Turku, Galerii Drezdeńskiej, Muzeum Narodowego w Budapeszcie, kolekcji Bodouin de Grunne w Brukseli, Galerii Uffizi we Florencji.

GRAFIKA

CYKL „CIENIE”

- Kompozycja I, 1965 1. metal, technika mieszana, 65×50
 Kompozycja II, 1965 2. metal, technika mieszana, 65×50
 Kompozycja III, 1965 3. metal, technika mieszana, 65×50
 Kompozycja IV, 1965 4. metal, technika mieszana, 65×50
 Cień I, 1967 5. techniki metalowe i drzeworytnicze, 51×40
 Cień II, 1967 6. techniki metalowe i drzeworytnicze, 54×46
 Cień III, 1967 7. techniki metalowe i drzeworytnicze, 49×30

CYKL „PORTRETY”

- Portret Ewy, 1968 8. techniki metalowe i drzeworytnicze, 55×48
 Portret Patrycji, 1968 9. techniki metalowe i drzeworytnicze, 50×45
 Portret N., 1968 10. techniki metalowe i drzeworytnicze, 48×44
 Portret Danuty, 1968 11. techniki metalowe i drzeworytnicze, 57×50
 Portret Jana, 1968 12. techniki metalowe i drzeworytnicze, 55×47
 Portret A., 1968 13. techniki metalowe i drzeworytnicze, 58×50
 Portret IV, 1970 14. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×46
 Portret IV A., 1970 15. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 47×48
 Portret XX, 1970 16. techniki metalowe i drzeworytnicze, 50×33
 Magdalenka, 1970 17. techniki metalowe i drzeworytnicze, 42×32
 Portret XXII, 1970 18. techniki metalowe i drzeworytnicze, 63,5×50
 Portret X, 1971 19. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×65
 Portret X A., 1971 20. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×35
 Portret XI, 1971 21. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×50
 Portret XI A., 1971 22. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×37
 Portret XII, 1971 23. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 59×48

CYKL „FIGURY”

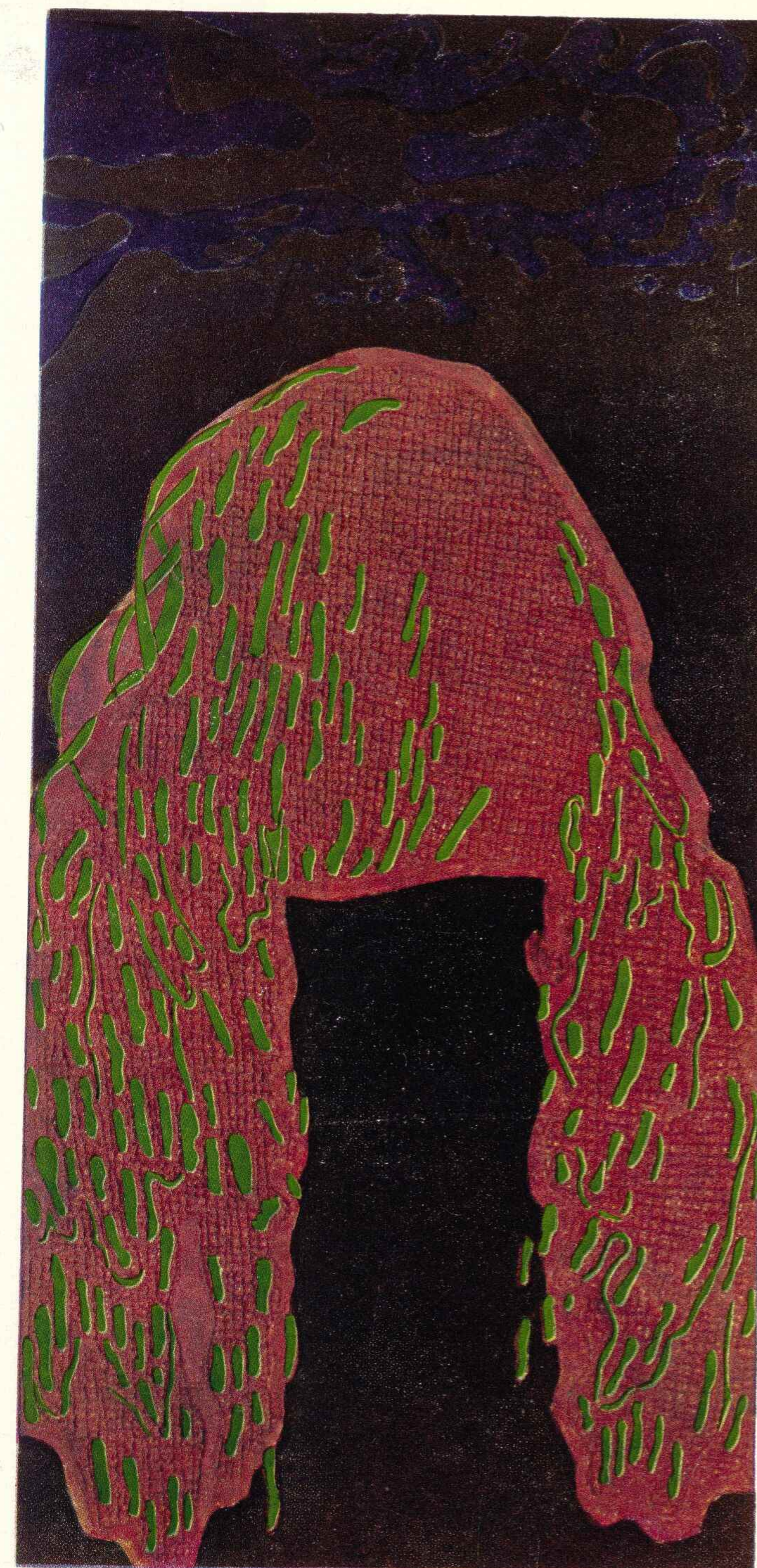
- Figura Czarna A., 1969 24. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 58×49
 Figura Czarna B., 1969 25. techniki metalowe i drzeworytnicze, 50×39
 Figura Biała II, 1970 26. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 40×50
 Figura Niebieska I, 1971 27. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 48×43
 Figura Żółta IV, 1971 28. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 54×35
 Figura Czarna I, 1971 29. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×49
 Figura Czarna II, 1971 30. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×45

- Figura Czarna III, 1971 31. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 68×45
 Figura Czarna IV, 1971 32. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×56
 Figura Czarna V, 1971 33. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×46
 Figura Biała I, 1971 34. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 46×50
 Figura Czerwona I, 1971 35. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 46×57
 Figura Czerwona II, 1971 36. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×50
 Figura Czerwona III, 1971 37. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 61×46
 Figura Czerwona VIII, 1971 38. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 67×43
 Figura Niebieska III, 1971 39. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×56
 Figura Czerwona IV, 1972 40. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×66,5
 Figura Czerwona V, 1972 41. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 84×40
 Figura Czerwona VI, 1972 42. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 68×51
 Figura Czerwona VII, 1972 43. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×48
 Figura Żółta I, 1972 44. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×46
 Figura Żółta II, 1972 45. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 65×52
 Figura Żółta III, 1972 46. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 57×54
 Figura Niebieska II, 1972 47. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 85×45
 Figura Niebieska IV, 1972 48. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 59×50
 Figura Niebieska V, 1972 49. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 48×52
 Figura Niebieska VI, 1972 50. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×40
 Figura Zielona I, 1972 51. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 73×50
 Figura Zielona II, 1972 52. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 48×66
 Figura Zielona III, 1972 53. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 58×50
 Figura Zielona IV, 1972 54. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 54×60
 Figura Biała III, 1972 55. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 50×48
 Figura Biała IV, 1972 56. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 48×60
 Figura Biała V, 1972 57. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 52×49
 Figura Biała VI, 1972 58. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 39×61
 Figura Biała VII, 1972 59. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 41×34
 Figura Biała VIII, 1972 60. techniki metalowe i drzeworytnicze barwne, 39×61

RYSUNKI

- Rysunek VIII, 1970 61. ołówek, 54×43
 Rysunek VIII A., 1970 62. ołówek, 52×40
 Rysunek X, 1970 63. ołówek, 54×43
 Rysunek XII, 1970 64. ołówek, 53×41
 Rysunek XIX, 1972 65. ołówek, 52×40
 Rysunek XX, 1972 66. ołówek, 53×38
 Rysunek XXII, 1972 67. ołówek, 40×50
 Rysunek XXV, 1972 68. ołówek, 54×41,5
 Rysunek XXVIII, 1972 69. ołówek, 53×43
 Rysunek XXIX, 1972 70. ołówek, 55×41,5

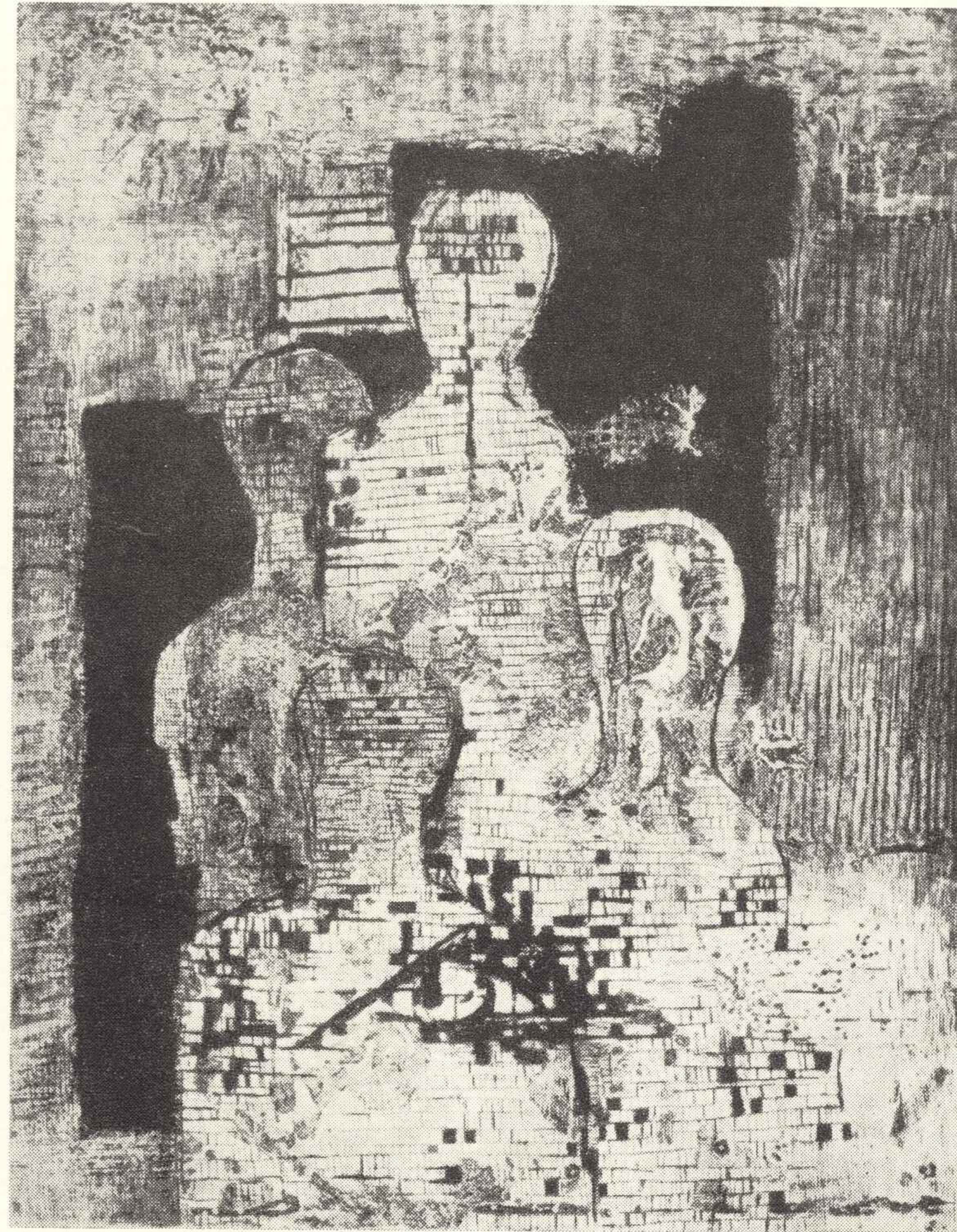
Figura Czerwona V

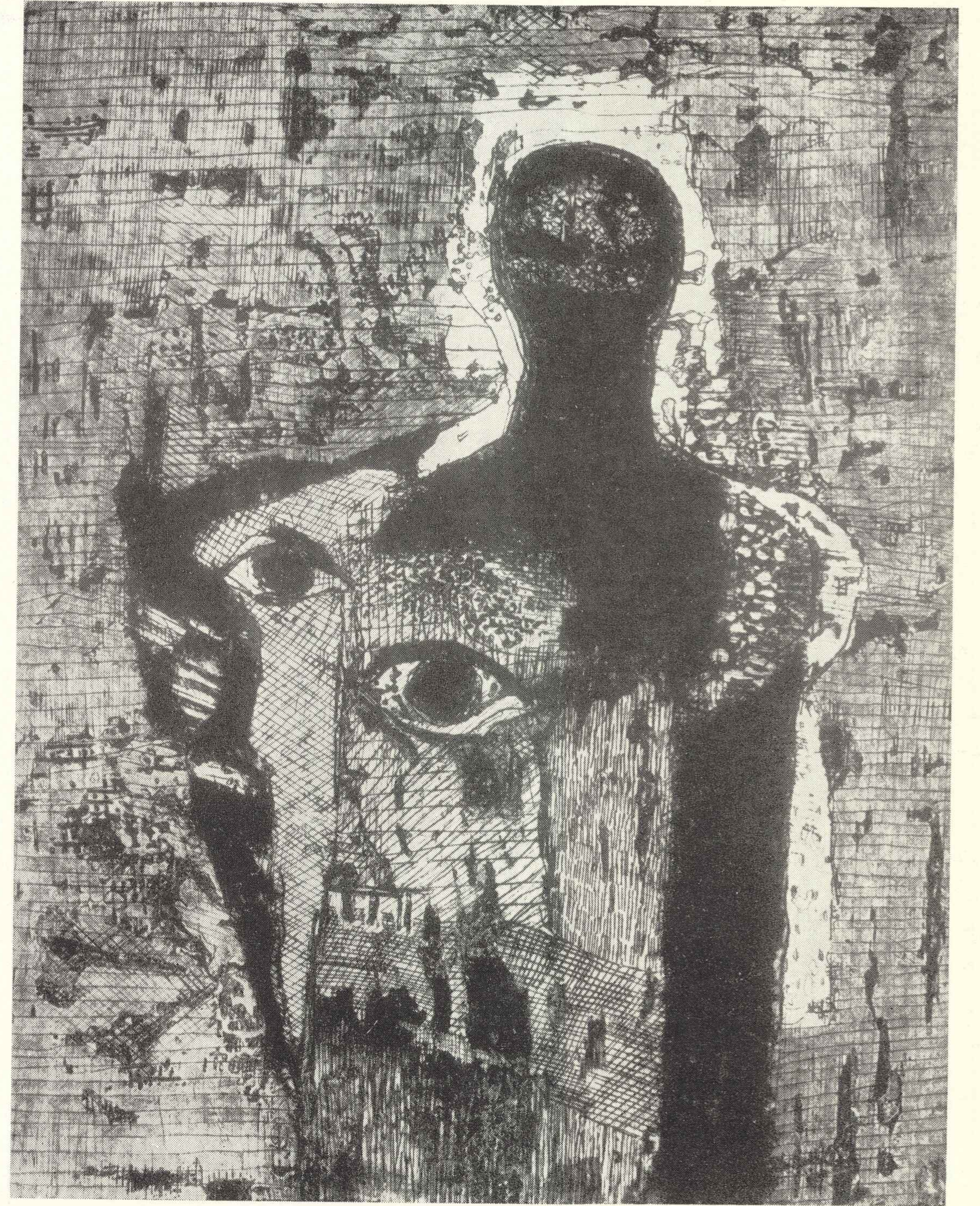
Kompozycja I

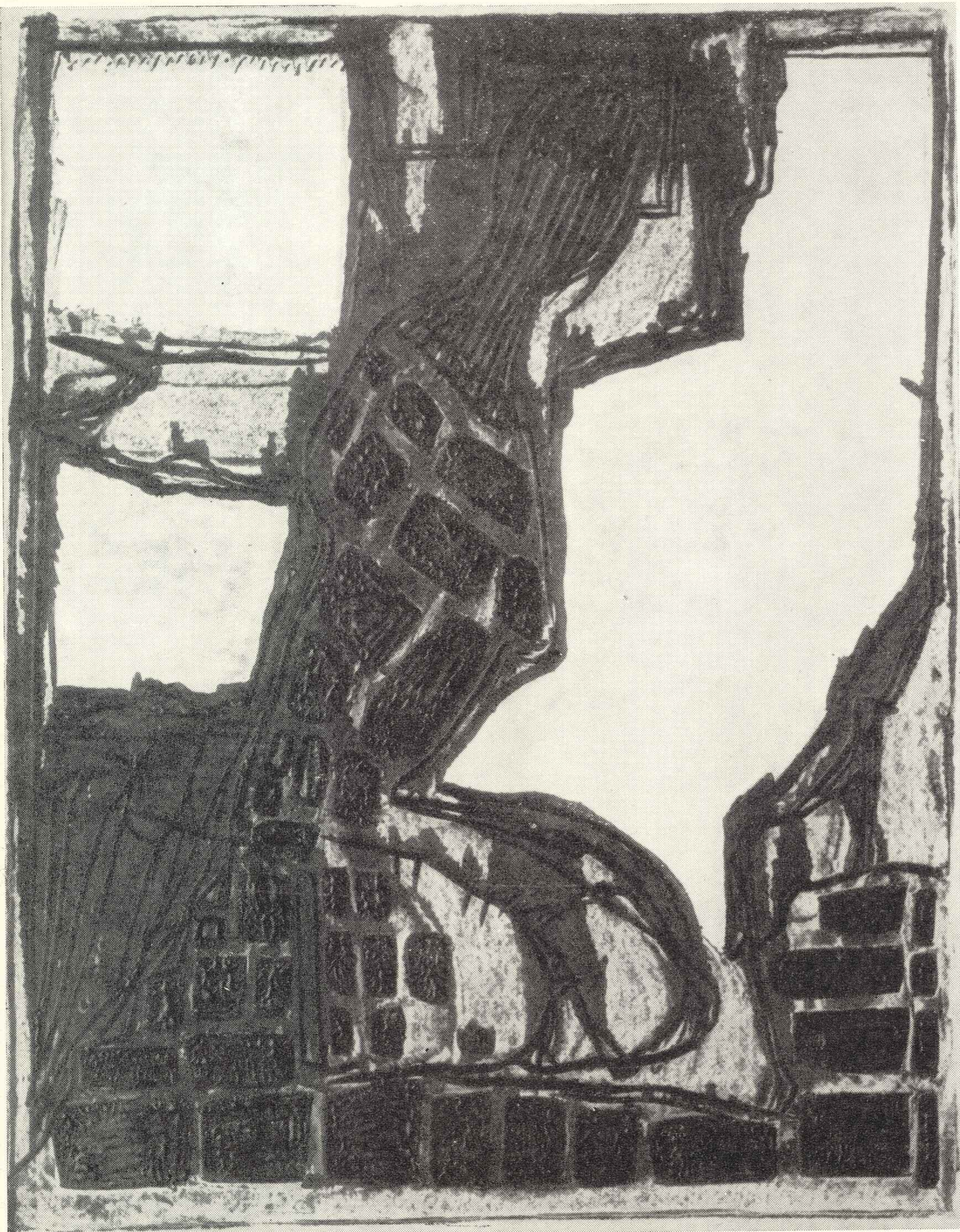

Kompozycja II

Kompozycja III

Cień I

Cień II

Cień III

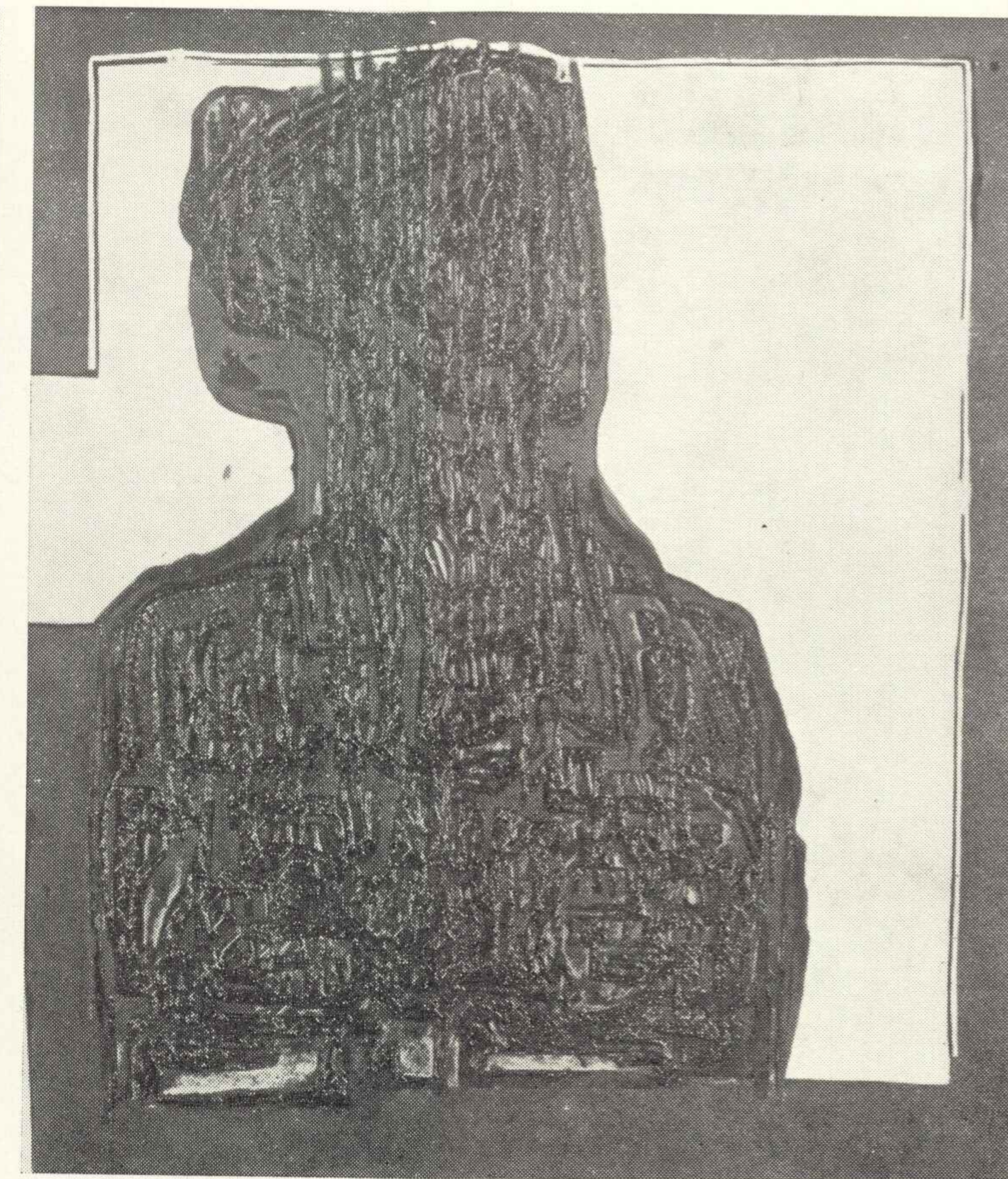

Portret Patrycji

Portret Danuty

Portret Jana

Portret X

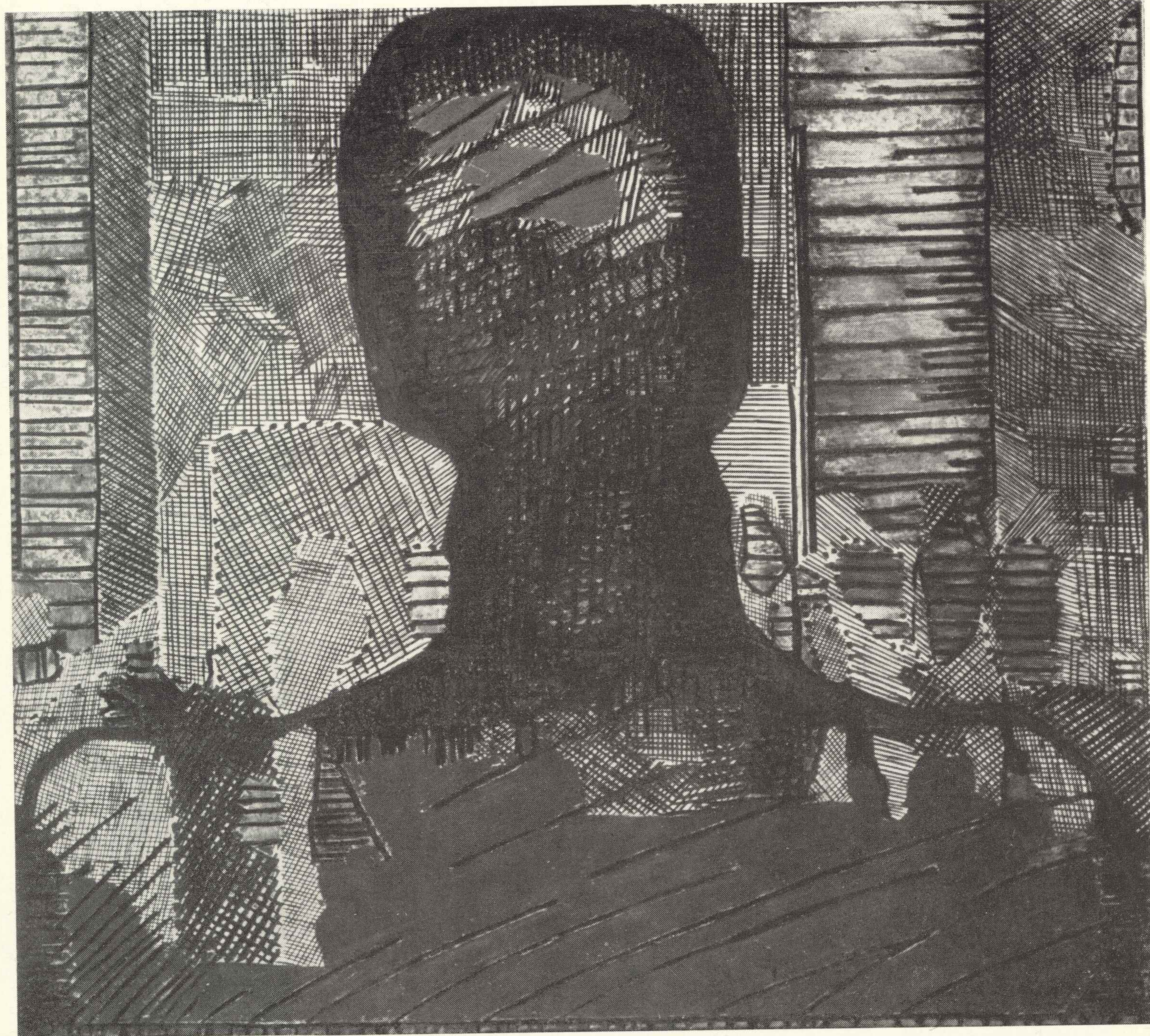
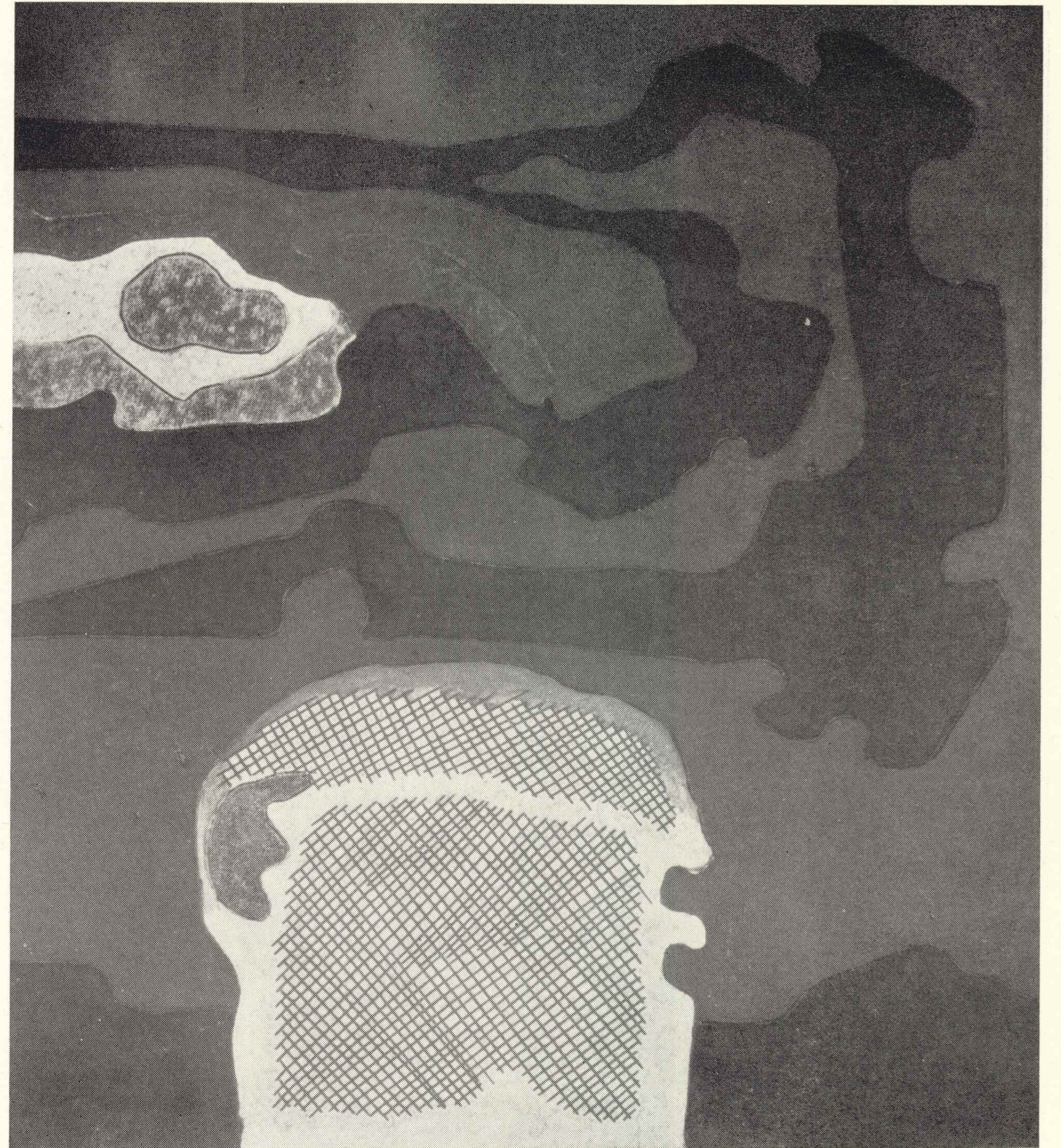
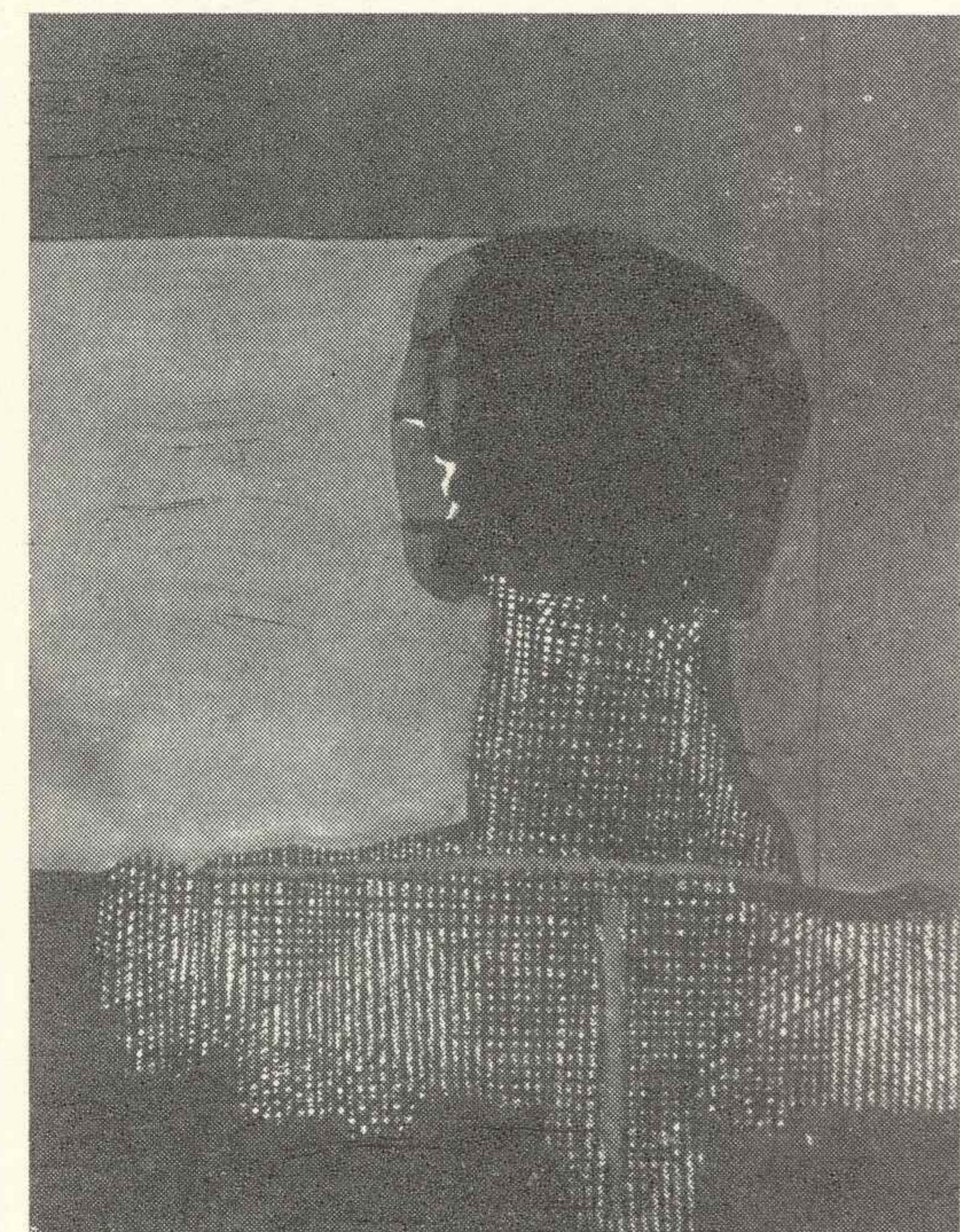
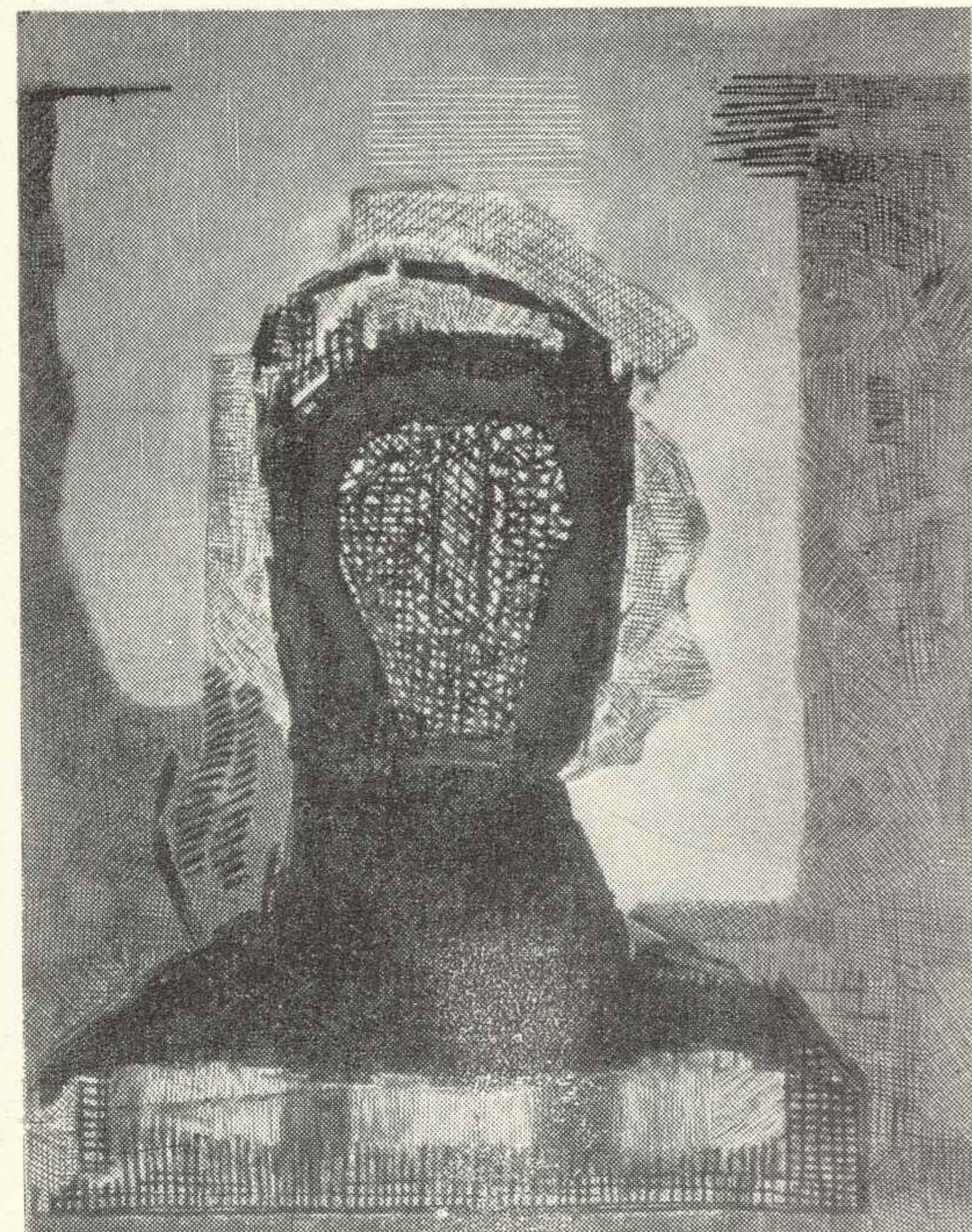

Figura Niebieska I

Portret XI
Figura Czarna II

Figura Czarna I
Figura Żółta IV

Figura Czarna IV

Figura Czarna III

Figura Czarna V

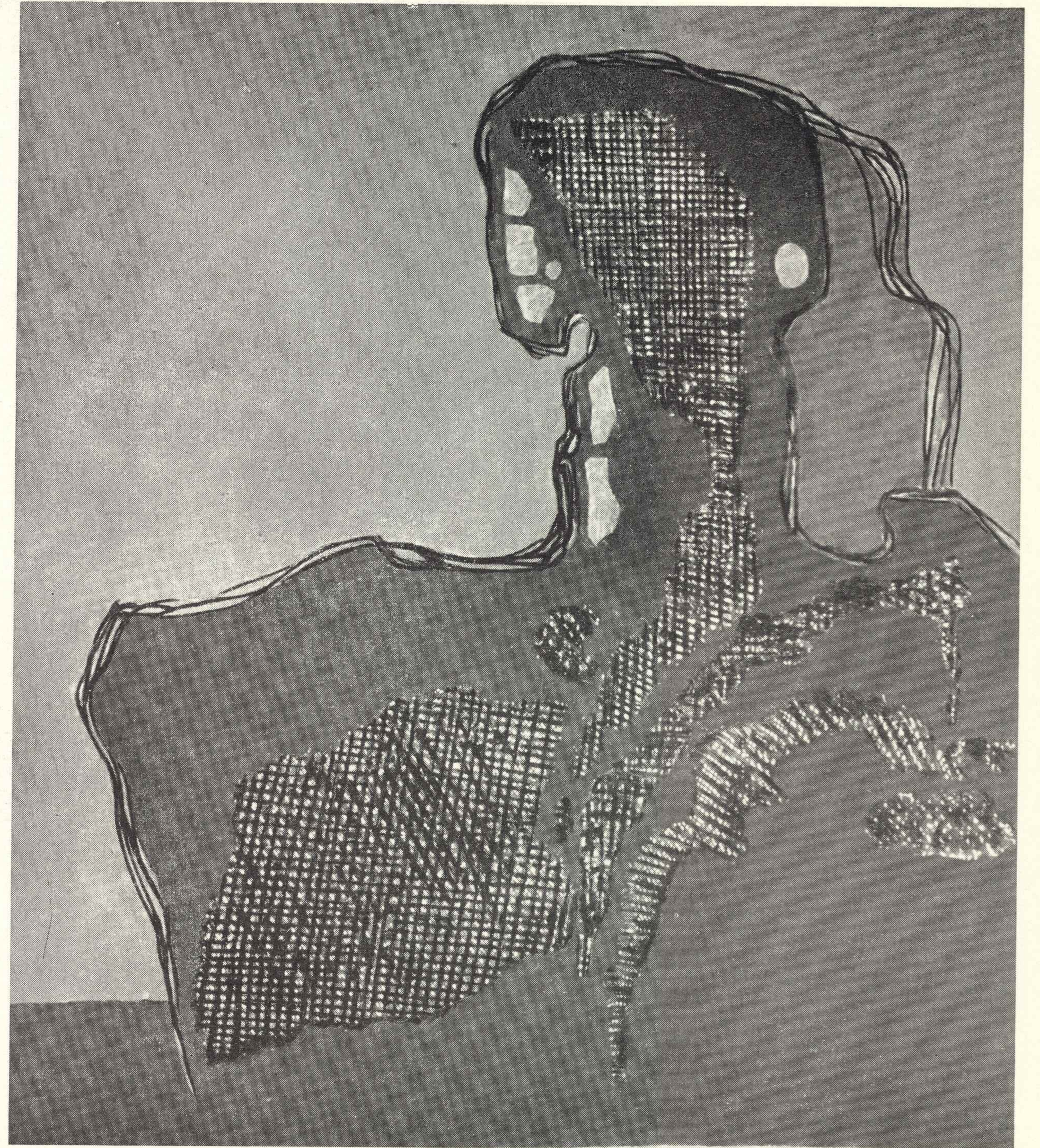

Figura Biała I

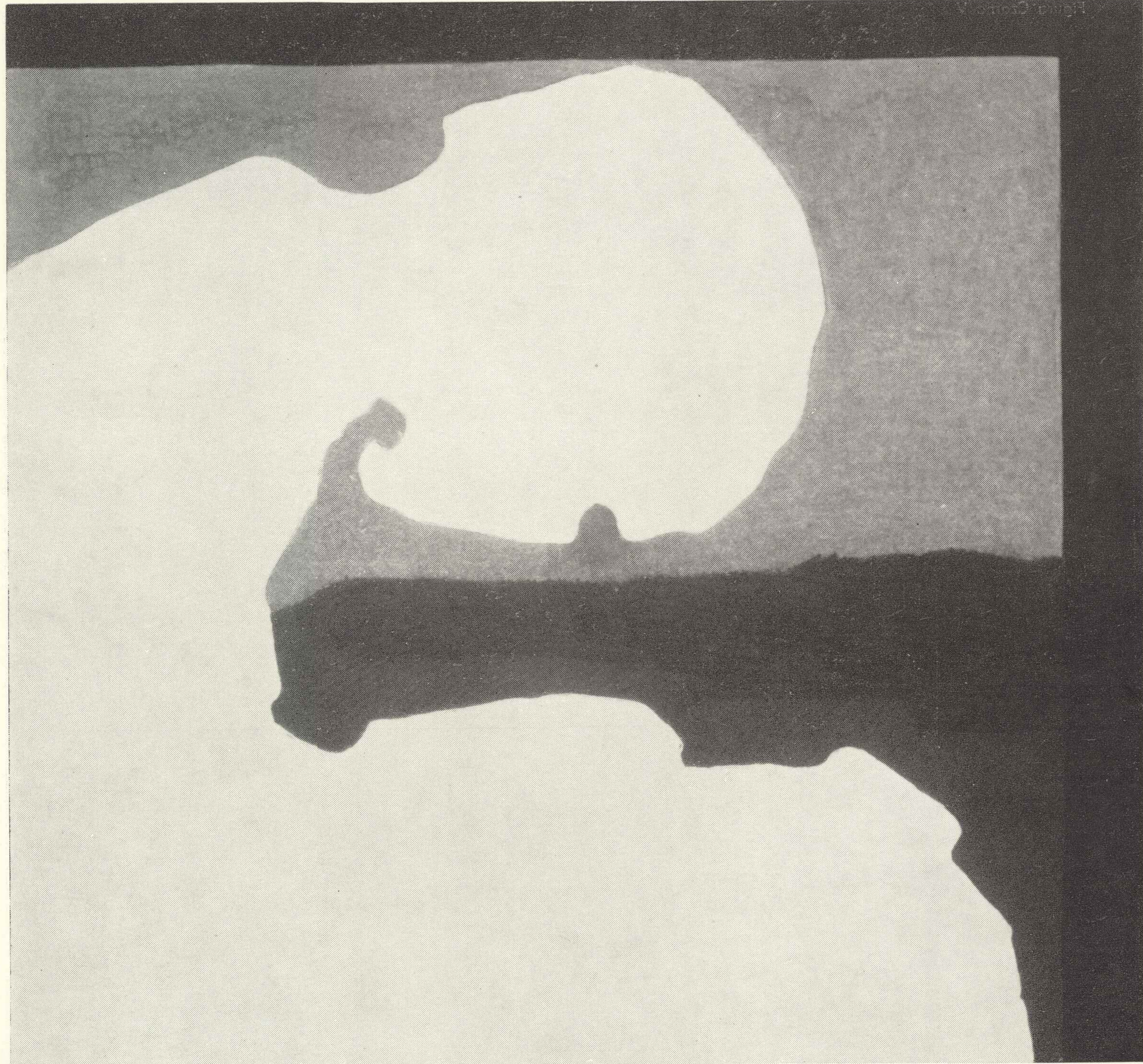

Figura Czerwona VIII

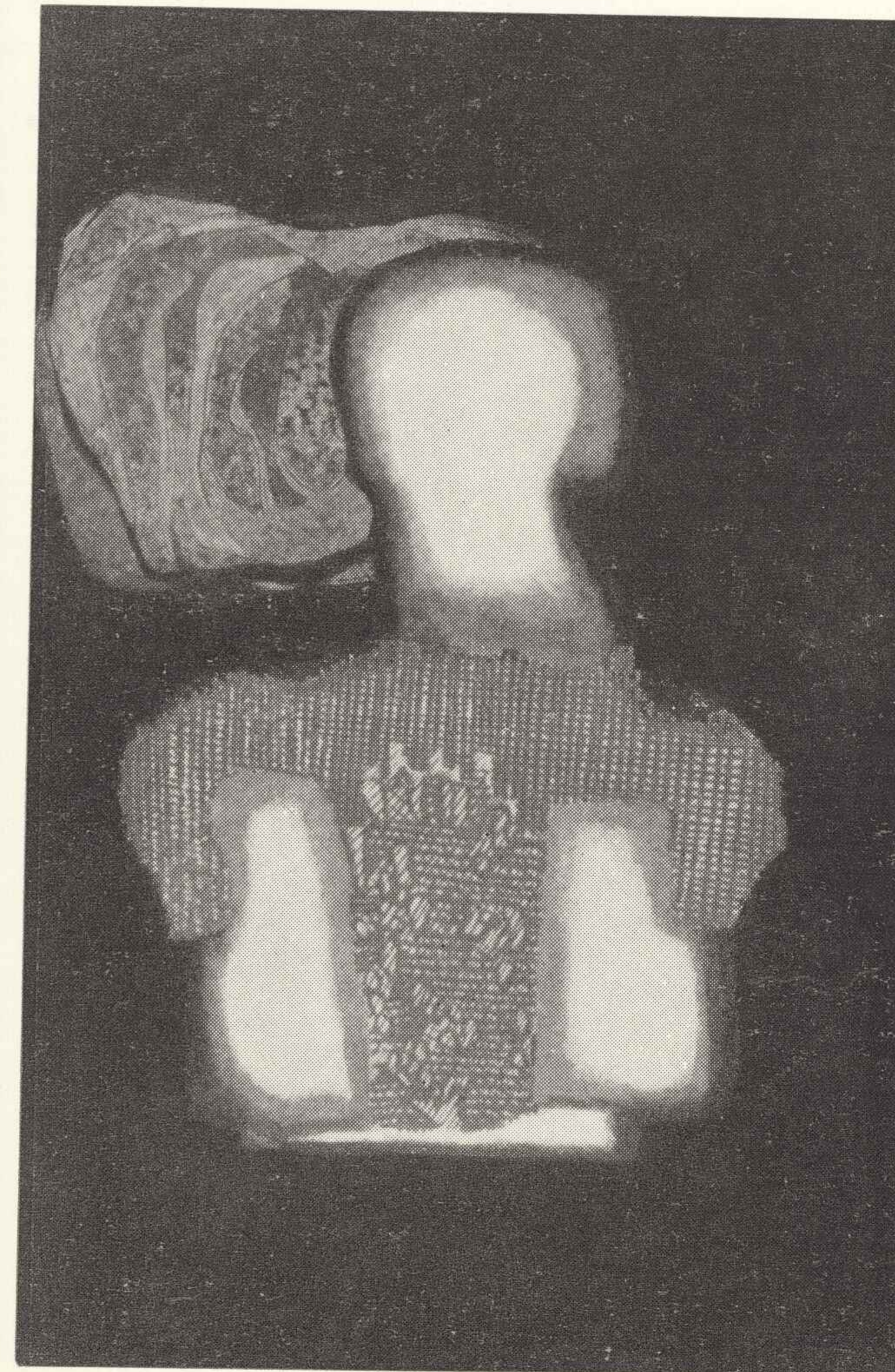

Figura Niebieska III

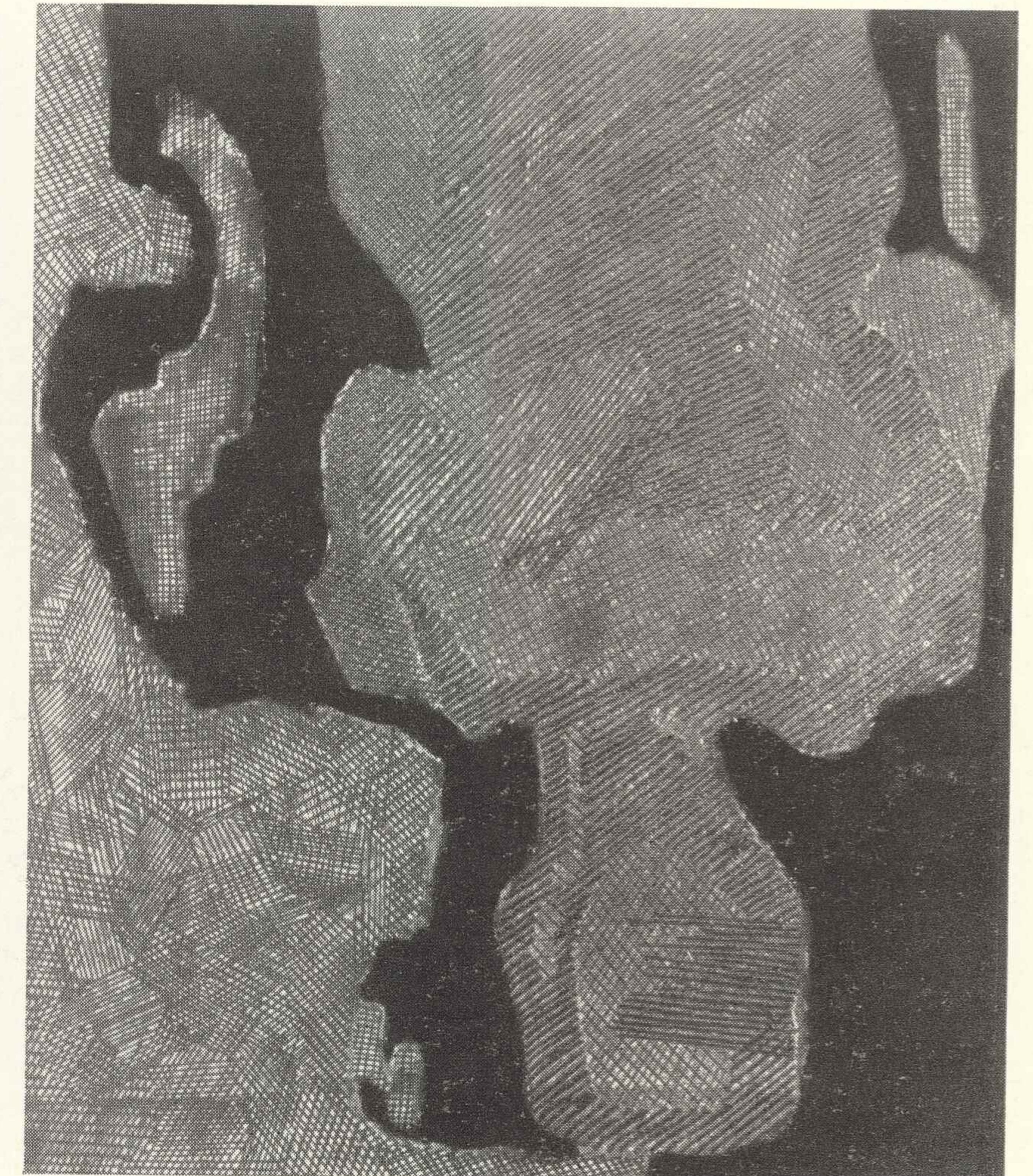

Figura Czerwona IV

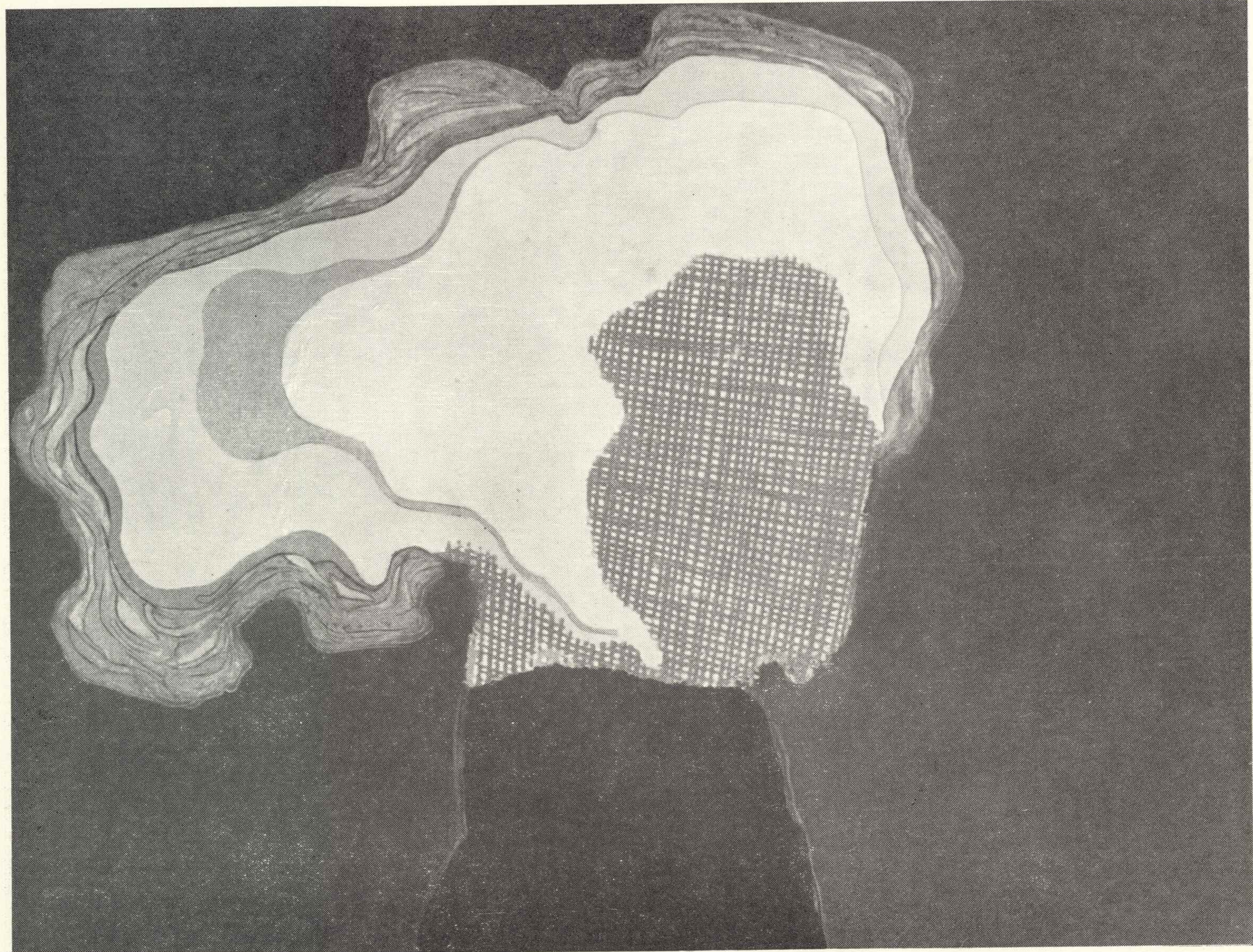

Figura Czerwona VI

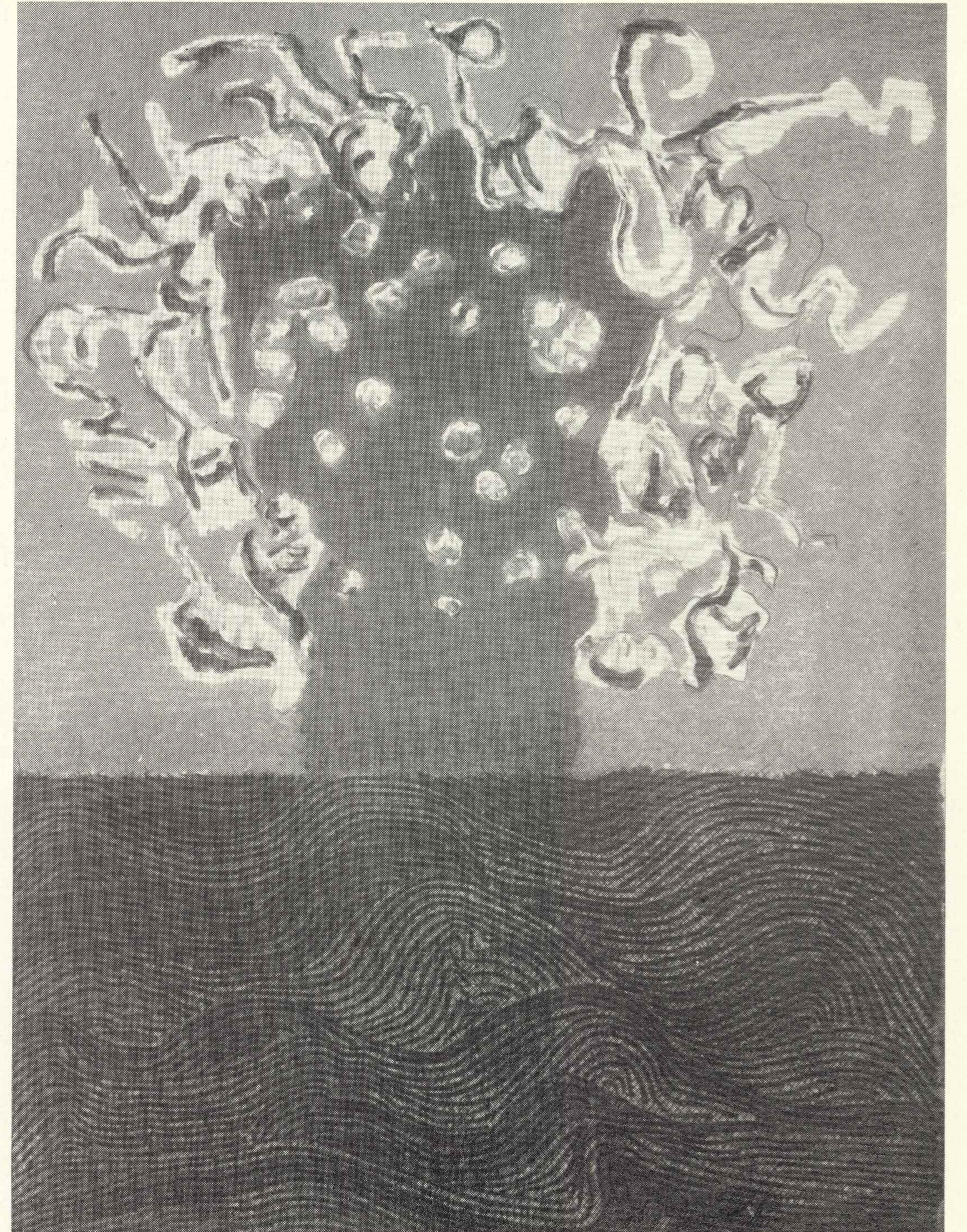

Figura Czerwona VII

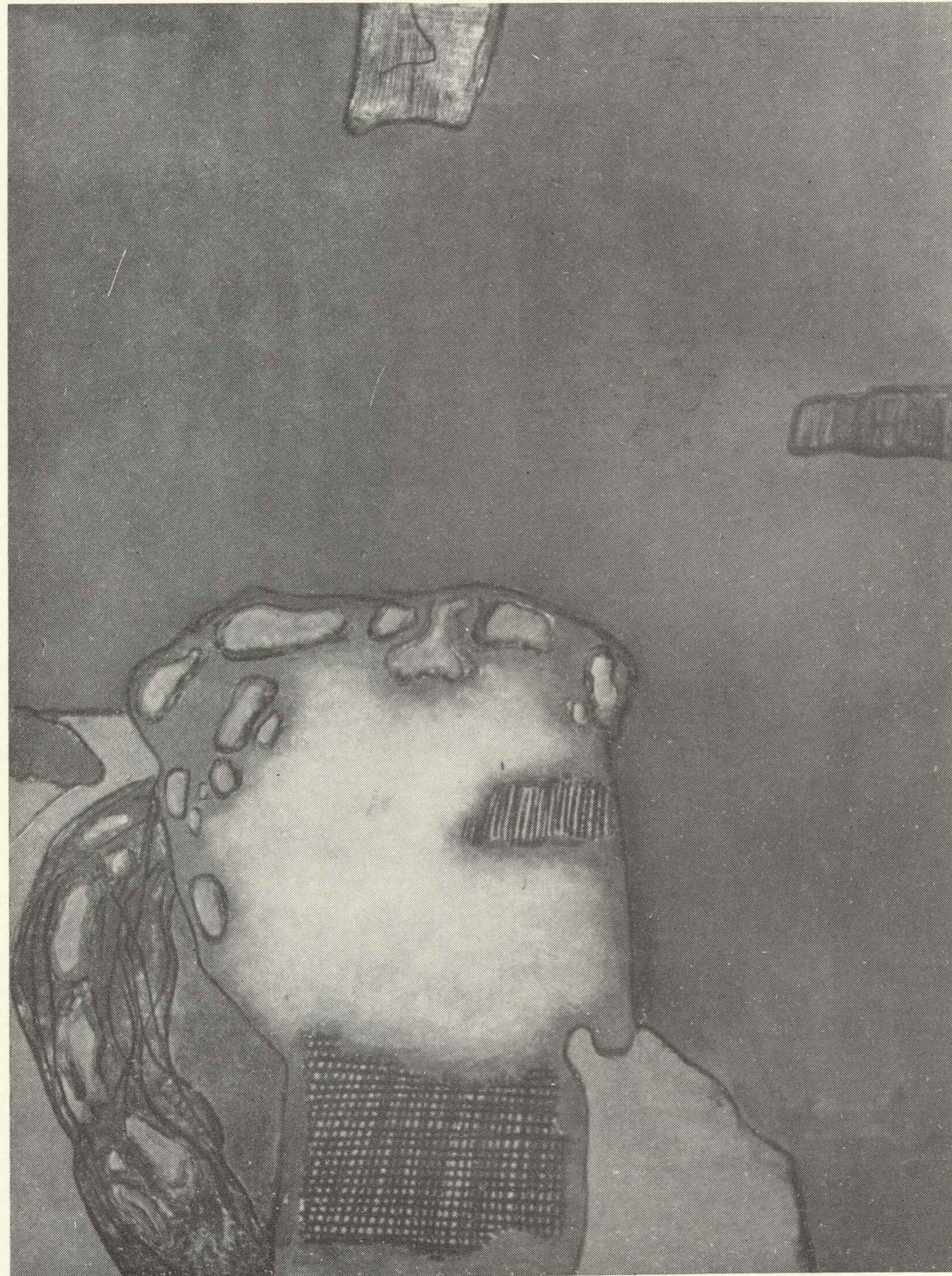

Figura Żółta I

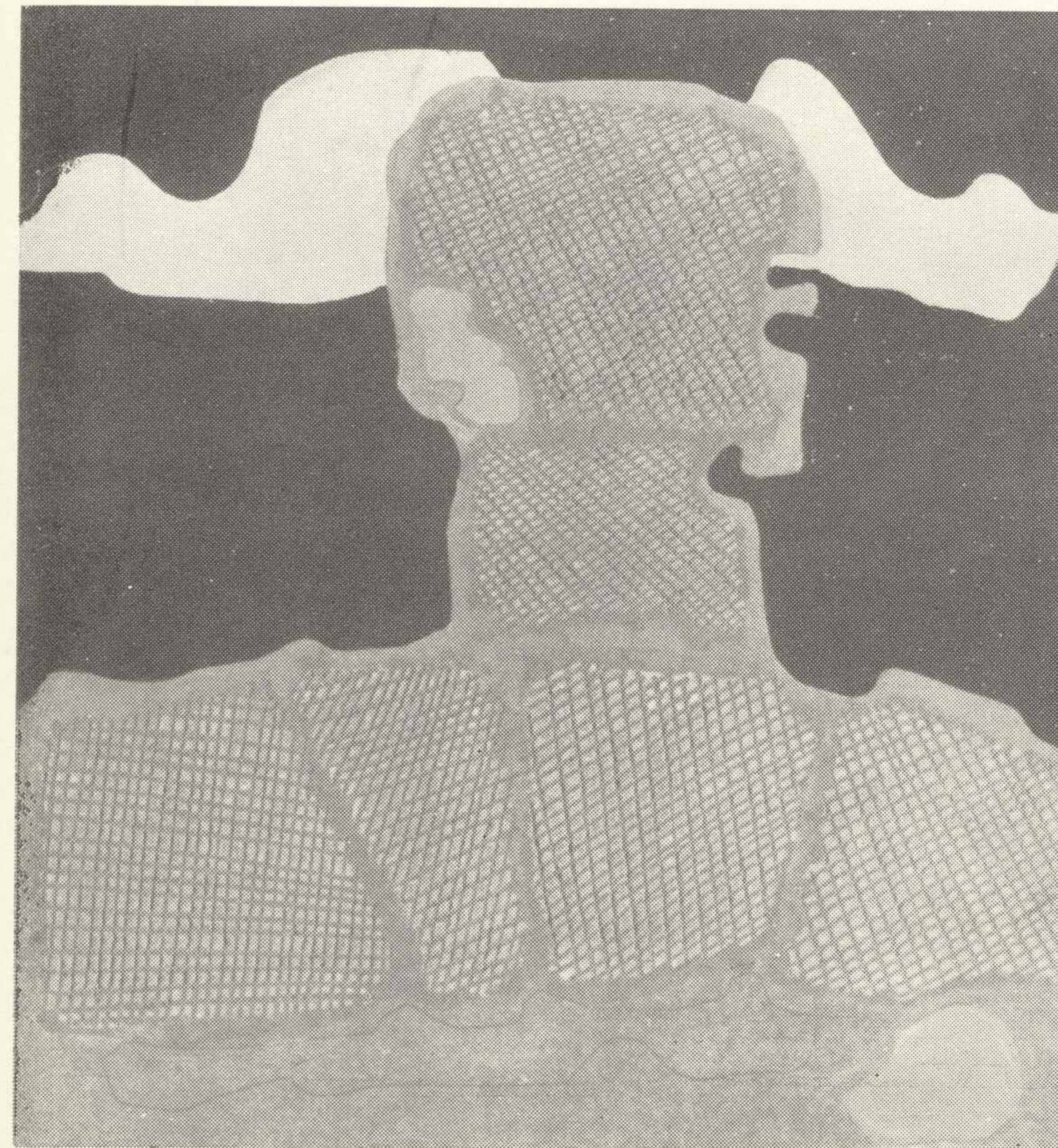

Figura Żółta III

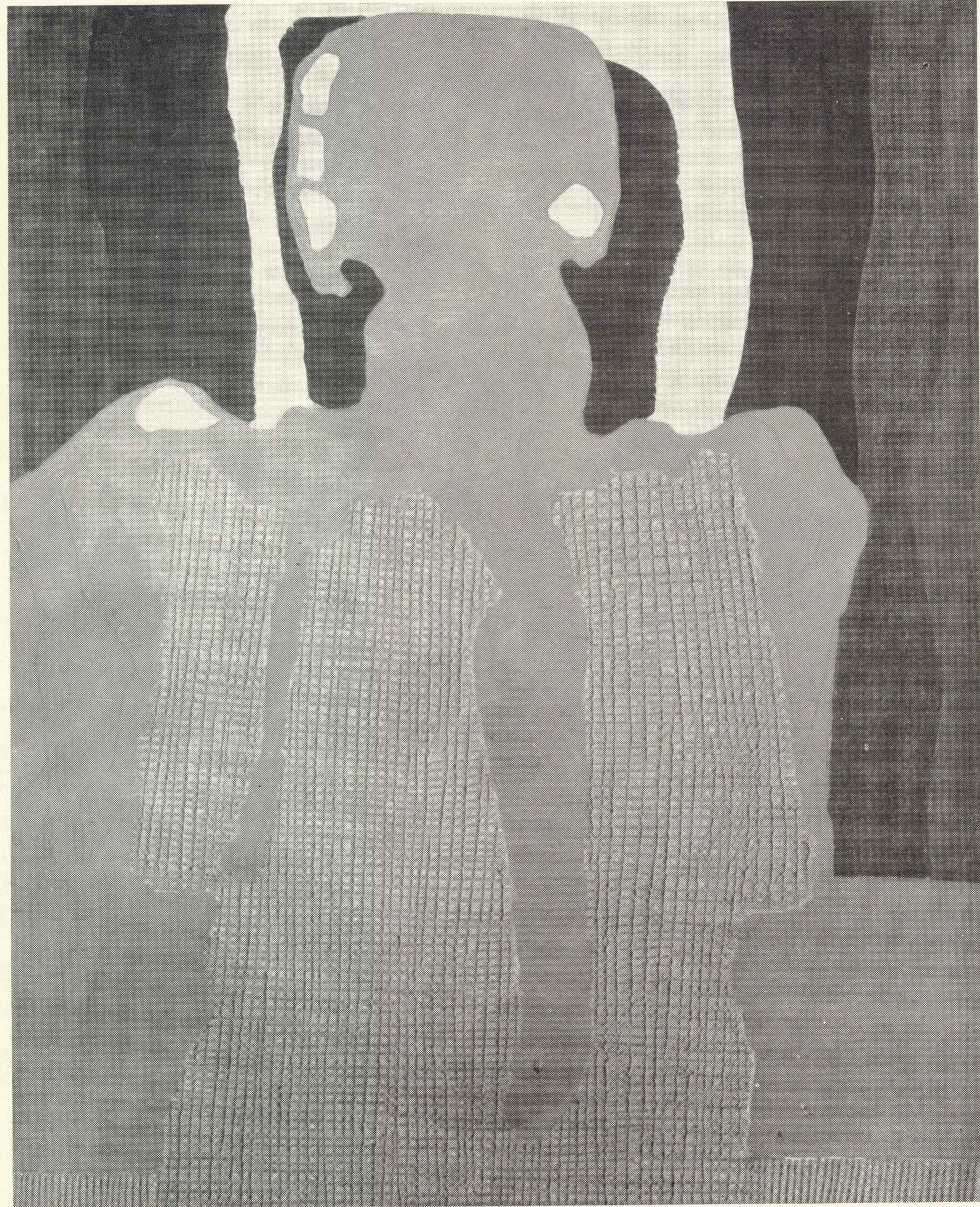

Figura Żółta II

Figura Niebieska II

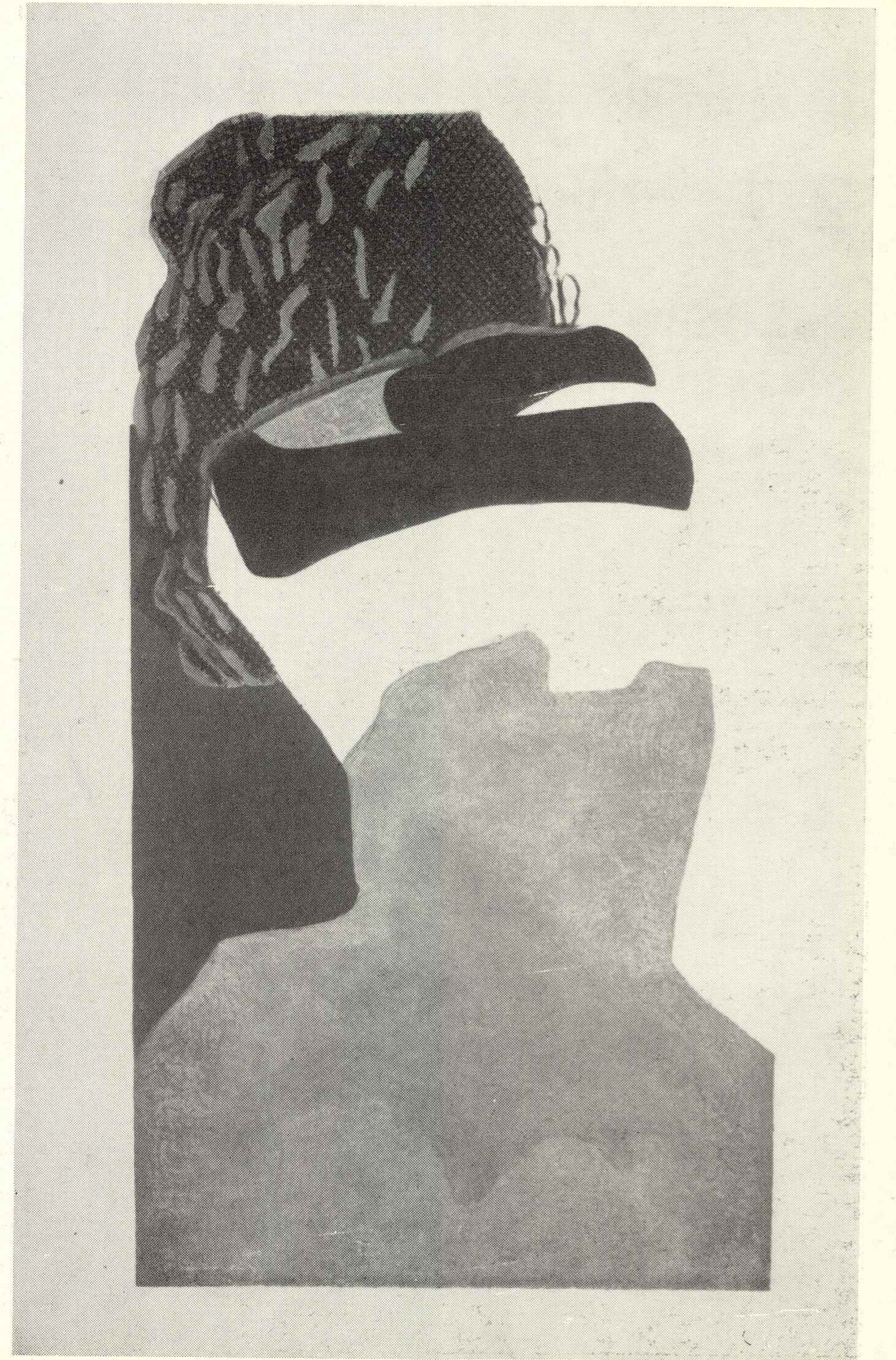

Figura Zielona I

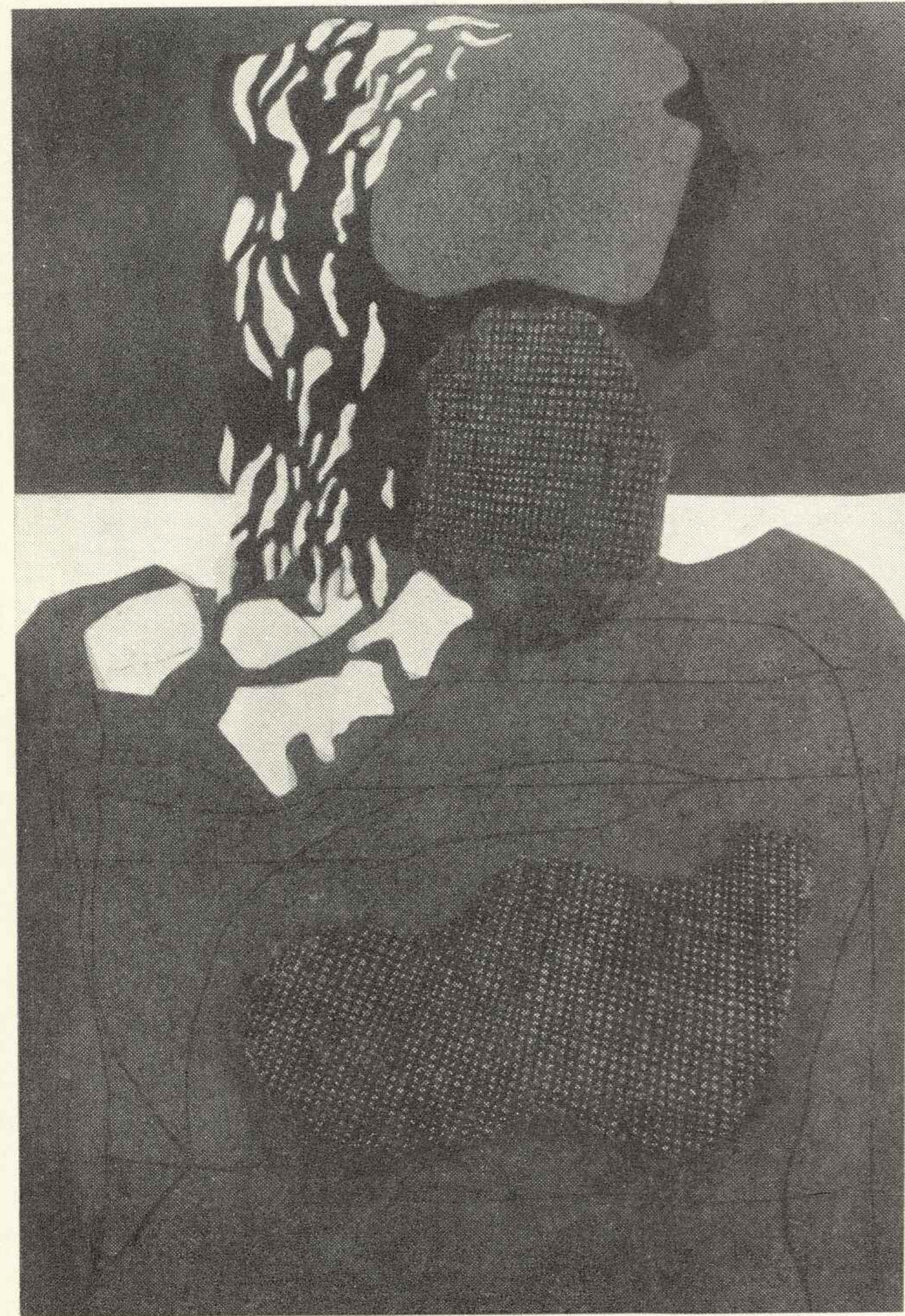

Figura Zielona III

Figura Niebieska IV

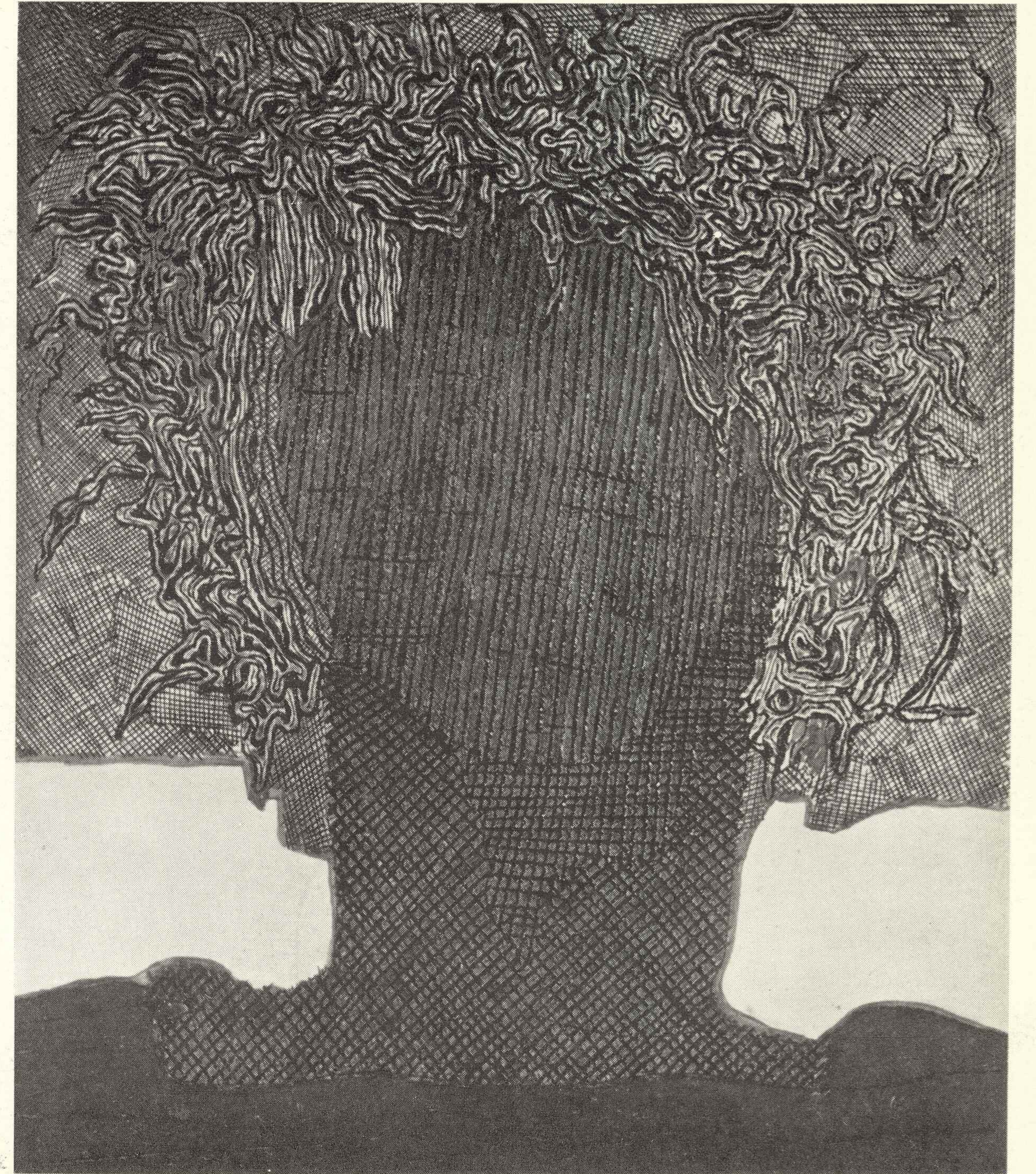
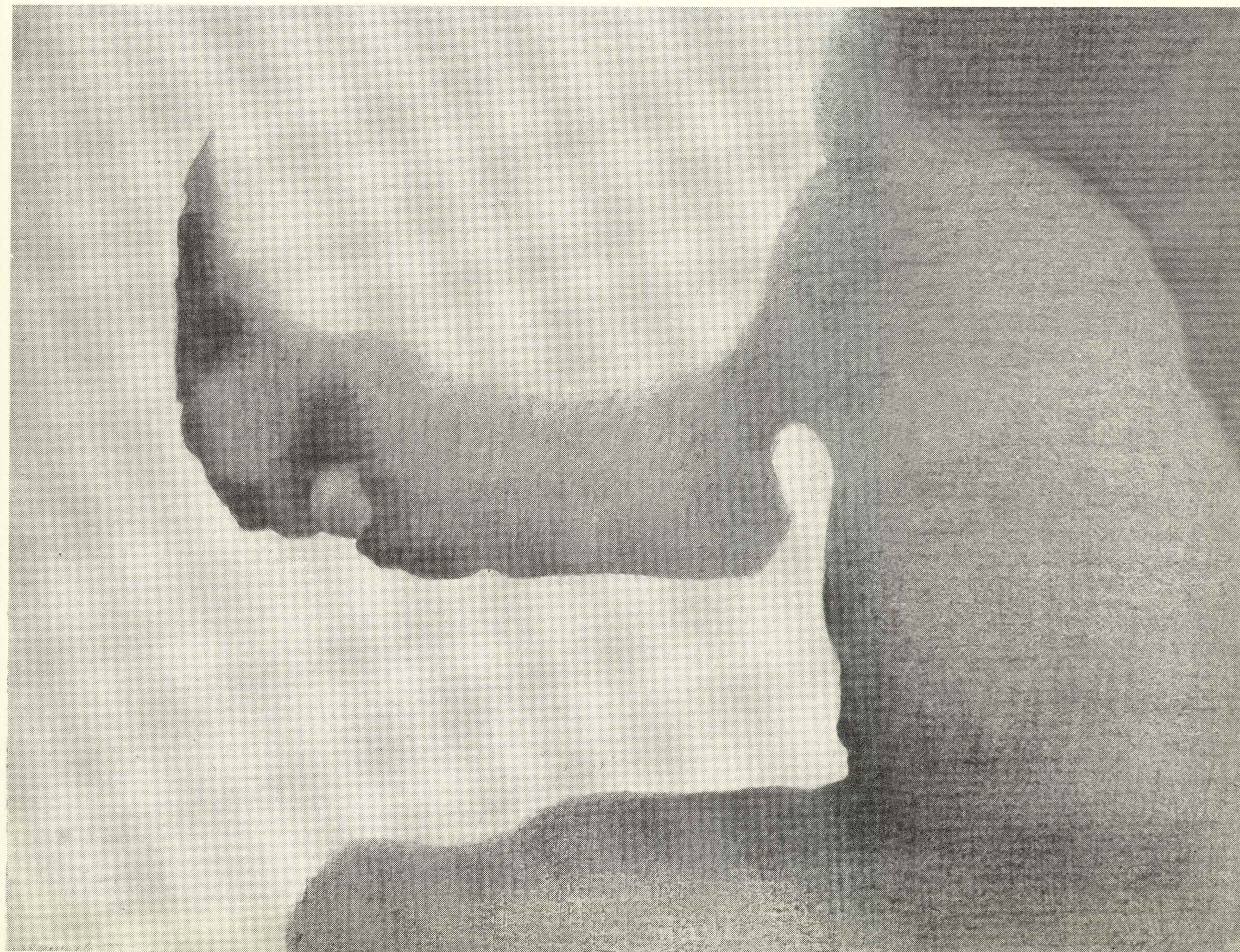

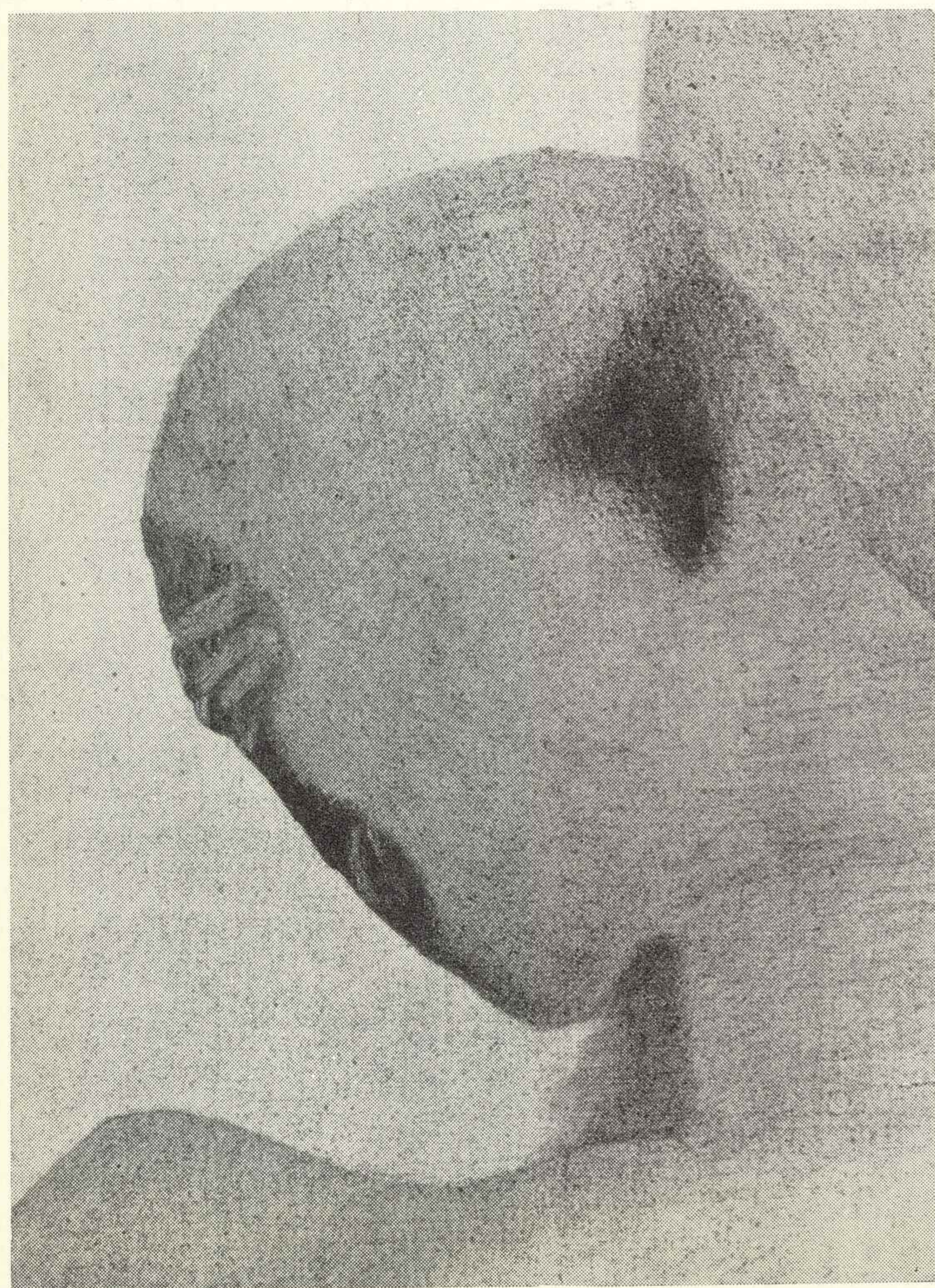
Figura Zielona II

Rysunek VIII

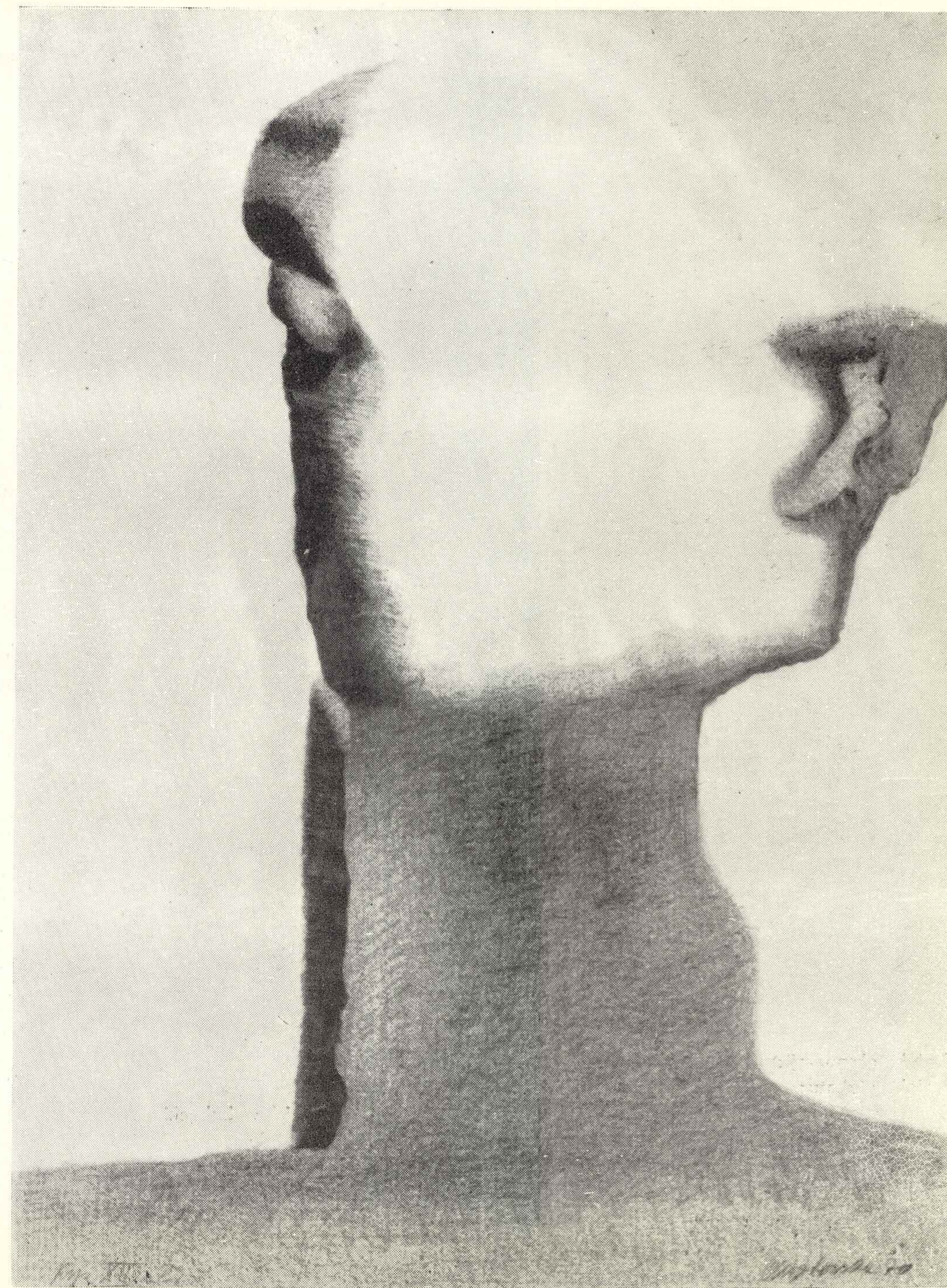
Rysunek VIII A

Rysunek X

Rysunek XII

Projekt ekspozycji:
Projekt plakatu:
Opracowanie graficzne katalogu:
Redakcja katalogu:
Zdjęcia: Pracownia Fotograficzna CBWA
Zdjęcie Autorki:

Józef Mroszczak
Henryk Tomaszewski
Bogusław Balicki i Stanisław Łabęcki
Halina Zacharewicz (CBWA)
Wiesława Bąblewska-Rolke
Danuta Rago

gpd. z. 741. 600. A-14/6245.

Cena 15,- zł

